NR 35
15e JAARGANG

10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

IN ONS VOLGEND NUMMER :
EEN NIEUW TEKENVERHAAL DAT JE ZAL DOEN SCHATERLACHEN

BOB BINN tegen X.Y.Z!

Vijftien weken vol dolle avonturen en reuzepret!

CLUBNIEUWS EN CORRESPONDENTIE

ENKELE trouwe lezers van ons blad hebben een teenagers-club gesticht om de correspondentie tussen jongelui die dezelfde hobbies hebben, te bevorderen. Verder wenst de club vriendschapsbanden te smeden met alle jongens, zowel binnen als buiten de grenzen.

Briefwisseling wordt gevoerd in het Nederlands, Engels Duits, Frans en Italiaans. Wie belangstelling heeft, schrijft naar één van onderstaande adressen :

Donaat De Blauwe, Diedonckenlaan, 1, Bonheiden (Antwerpen)
of
Jean Pierre Geurts, Pontstraat, 17 Aalst.

HANS KALKHOVEN, Galileïstraat, 163, 's Gravenhage (Nederland), heeft een club gesticht die reeds dertien leden telt. Naam : Eendracht maakt Macht. Adres : Galileïstraat, secretariaat : Galileïstraat, 163 - 2 h. Secretaris : Hans Kalkhoven. Gemiddelde leeftijd van de clubleden ± 12-13 jaar. De meeste jongens verzamelen postzegels. Iedereen kan toetreden tot deze club.

Men mag vragen stellen aan de secretaris, hij zal ze steeds welwillend beantwoorden. De eerste vijf nieuwe leden die toetreden krijgen een leuke attractie.

ALG. Bond Ned. Fysica, secretariaat : Valkenboschlaan, 25, Den Haag. — De bond van Nederlandse Fysica, die veel Kuifjeslezers telt, wenst in contact te treden met Kuifjeslezers die ± 14 jaar zijn en zich interesseren voor de wetenschappen en voor de sport. Wie er belangstelling voor heeft kan zich wenden tot de voorzitter. **Friso den Hertog, Valkenboschlaan, 25, Den Haag.**

INGRID LIBBRECHT, Toekomststraat, 39, Menen, is 17 jaar en zoekt een correspondente uit Nederland of België van haar leeftijd.

JULIEN STADSBADER, Boulevard Em. Bockstael, 77, Brussel 2, zou graag corresponderen met Kuifjeslezers van 16 à 18 jaar uit Zwitserland, Oostenrijk, Frankrijk, Nederland en overzeese gebieden. Hobbies : sport en postzegels. Schrijven in het Nederlands, Frans, Engels of Duits.

DANIEL RAU, Zandstraat, 16, Sint-Andries-Brugge, is 15 jaar en wil briefwisselen met een jongen uit Nederland.

ANNY BRACKX, Bronstraat, 13, Oostende, is 16 jaar en houdt vooral van sport. Zij verzamelt postzegels en oude munten. Schrijven in het Nederlands, Frans, Engels en Duits.

MARCEL GELAUDE, Hugo Verriest-straat, 7, Gentbrugge, wenst te corresponderen in de Franse taal. Hij is 16 jaar, verzamelt postzegels en toeristische documentatie.

Kuifje

ROBERT MICHIELS, Valkstraat, 63, Wilrijk (Antwerpen), is 16 jaar, wenst te corresponderen met iemand die houdt van sport, muziek en film.

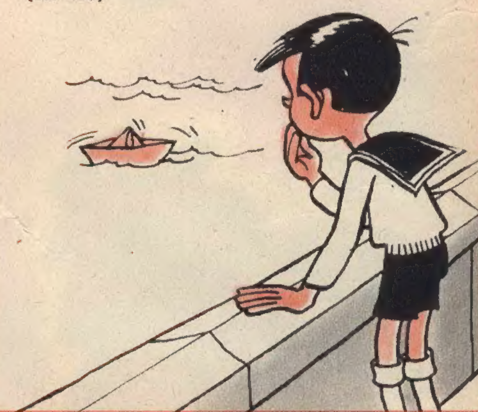
WALTER VAN NISPEN, Stenenbrug, 118, Borgerhout/Antwerpen, houdt van fotograferen, fietsen, zwemmen en vissen. Wie wil met hem in het Nederlands corresponderen ?

RONNY VAN IMSCHOOT, Steenweg op Brussel, 172, Melle, heeft een club gesticht voor jongens die van wielrijden houden en een fiets hebben. Wie sluit zich aan ? Leeftijd 10 tot 15 jaar.

LUCHT EN RUIMTEVAART

ZEEVAART

6 maanden !

REEDS zes maanden verschijnt « Kuifje » op 48 pagina's. Herinner je je nog dat ons jeugdblad daarvoor slechts 32 p. telde ? In de zestien pagina's die we aan de bestaande hebben toegevoegd, brachten we artikels over aktuele onderwerpen. Samen hebben we de ruimte geëxploreerd, maakten we heerlijke reizen in eigen land of ver daarbuiten, we hebben ons verdiept in artikels over schone kunsten, letteren, film. Op deze pagina geven we je dan een klein overzicht van de artikels door ons gepubliceerd. Alle titels zal je echter niet vinden, want ze zijn te talrijk om ze op deze beperkte plaatsruimte op te sommen. We weten dat je al deze bijdragen met de grootste belangstelling hebt gelezen en dat je in « Kuifje » iedere week vele uren boeiende lectuur en vermaak vindt.

JE HEBT IN KUIFJE GELEZEN :

GROTE REPORTAGES, EXCLUSIEVE INTERVIEWS

De zeesleepvaart (Nr 9)
Het Deltaplan (Nr 10)
De romantische Tulpenkoets (Nr 12)
Dromers worden geen piloten (Nr 13)
De jeugd maakt muziek (Nr 13)
Naar Rome met zwempak en palet (Nr 14)
Een koning zonder troon (Nr 15)
Het Antwerpse jeugdtheater (Nr 16)
Het schoonste schip van Nederland (Nr 17)
Ernest Claes (Nr 18)
Schatten van eigen aard en bodem (Nr 19)
Een treinrit is nog steeds een avontuur (Nr 20)
Het circus (Nr 21)
Leiden (Nr 22)
Een wandeling door Bokrijk (Nr 24)
Radio-oorlog (Nr 25)
Een duikschool op de grens van zout en zoet (Nr 27)
Jimmy Sterman (Nr 28)
Rein Meidema, de crack van de sportvissers (Nr 30)
Sierlijke pony's en vrolijk muziek (Nr 32)
Gerrit Schulte, de fietsende dwaas (Nr 33)

DIEREN

De giraffe (Nr 12)
De kikker, die onbekende... (Nr 14)
In de natuur is alles geregeld (Nr 15)
De bidsprinkhaan (Nr 18)
De walvis (Nr 19)
Van rups tot vlinder (Nr 20)
De eerste luchtschippers (Nr 25)
Georgie, de jongste schaatser ter wereld (Nr 31)
De uitvinder van de windbuks (Nr 34)

FILM EN KUNST

De Schone Slaapster (Nr 9)
Ben Hur (Nr 10)
Het Rubenshuis (Nr 11)
Jules Verne (Nr 12)
Frédéric Chopin (Nr 13)
Roberto Benzi (Nr 15)
Reis naar het centrum van de aarde (Nr 16)
Hoe de zwarte pijl van Robin Hood een dwingeland overwon (Nr 21)
De kunstschatten van India (Nr 27)
De Capitan (Nr 33)
Pieter Bruegel de Oudere (Nr 34)

AUTO'S

Een nieuwe sport werd geboren : Karting (Nr 17)
Ken je Carlo Abarth ? (Nr 18)
Tegen 120 km per uur over het ijs ! (Nr 19)
De miniatuurauto's ! (Nr 20)
De « Elite » is helemaal anders !... (Nr 20)
Proefrit met de Porsche Super (Nr 22)
Mijn eerste rally (Nr 24)
De nieuwe Peugeot 404 (Nr 26)
De Sunbeam Alpine (Nr 28)
Waarom is de tweetakt Junior krachtiger dan de viertakt ? (Nr 30)
Een proefrit met de Daf (Nr 31)

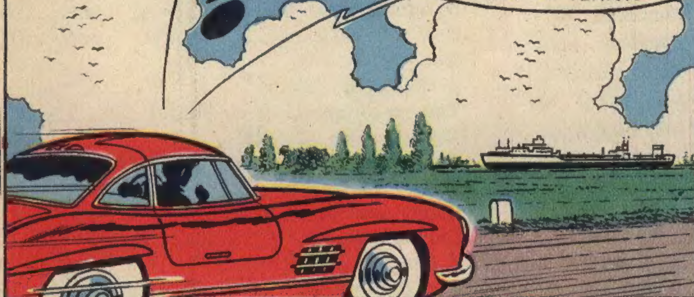
EXPEDITIES EN REIZEN

Jacht op de zwarte neushoorn (Nr 9) — Kan men een weg banen doorheen de Sahara ? (Nr 10) — De tocht van de Tahiti-Nui (Nr 11). — Schattenjacht in de baai van Vigo (Nr 12) — Wandeling door Londen (Nr 18) — Zon, Bloemen en Manzanilla ! (Nr 22) — New York (Nr 23) — Het leven van een parelduiker (Nr 26) — Welkom in onze Ardennen ! (Nr 26) — De Mounties van Canada (Nr 27) — Wij ontdekken Nepal (Nr 29) — De pittoreske kaasmarkt van Alkmaar (Nr 31) — Duik in de onderaardse wateren (Nr 31) — In het hart van Turkije : Urgüp de Holenstad (Nr 32) — Op slangenjacht dwars door Europa (Nr 33)

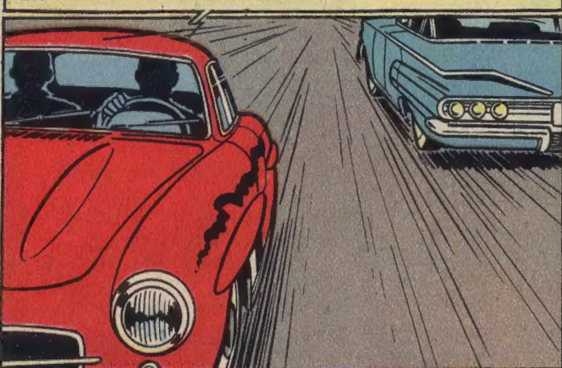
JARI en

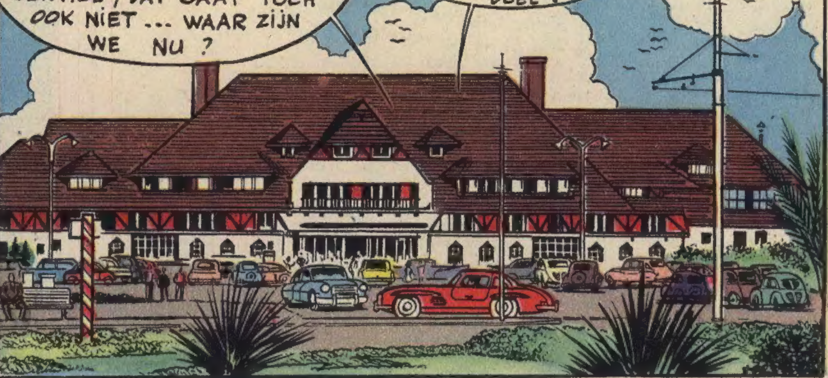
Jimmy en Jari rijden naar Het Zoute om en

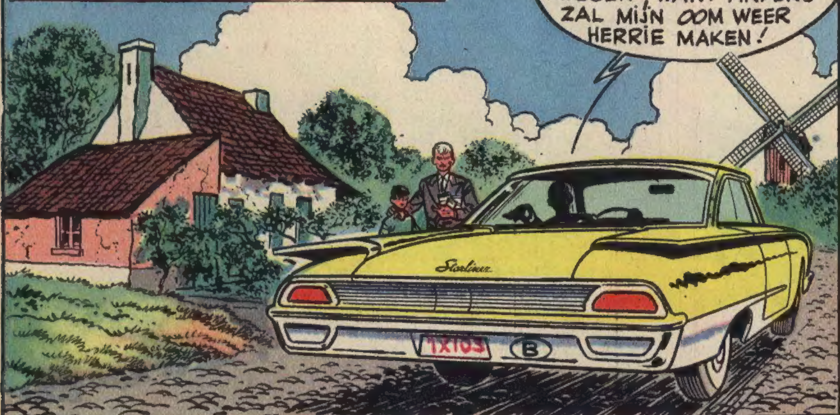

het PLAN Z

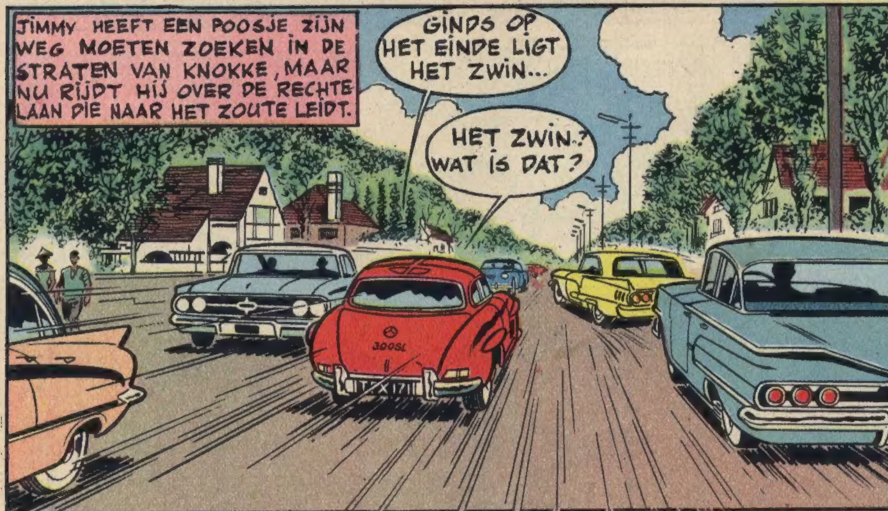
DOOR RAYMOND REDING

en film gewijd aan de tennissport te draaien.

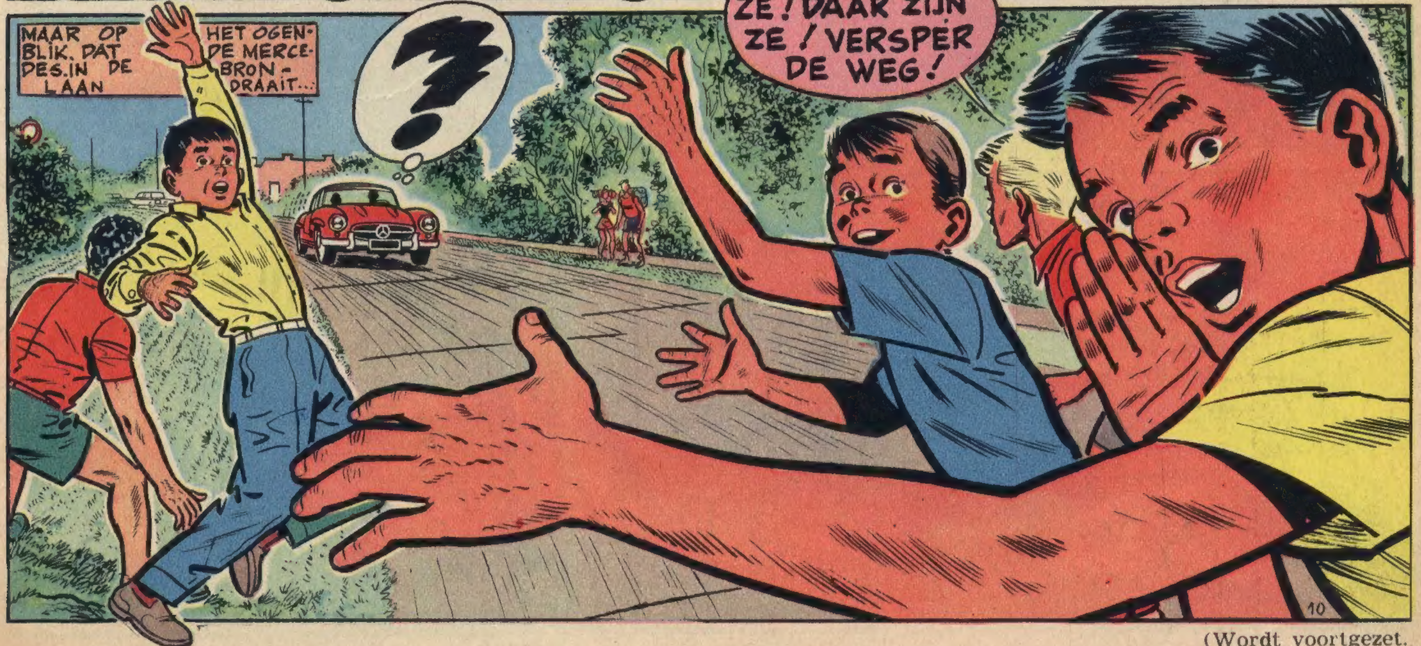

(Wordt voortgezet.

VERDWENEN in

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAATJE

Onze vrienden hebben het monster van Tohacoco overwonnen en zijn

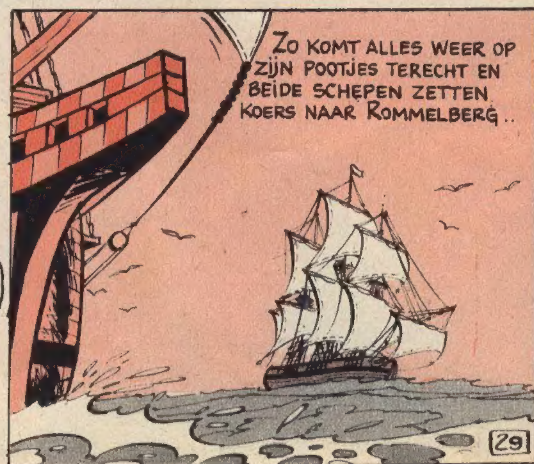

TOHACOCO

Door Mittéï

OL EN DROOGSTOPPEL

in geslaagd de bemanning van de « Kurkentrekker » te bevrijden.

HET WORDT EEN TRIOMFANTELIJKE THUISKOMST... ALS JE EENS DOOR ROMMELBERG KOMT, MISSCHIEN ZIE JE DAN EEN ONVERWACHTE FIGUUR AAN EEN CAFÉTERRAS ZITTEN... HET IS DE DRINKEBROER UIT TOHACOCO. HIJ HOUDT NOG ALTIJD EVENVEEL VAN RHUM!..

EN TOEN... STORTTE IK MIJ MOEDIG OP HET MONSTER...

KIJK EENS? DIE AAP LIJKT OP PAPA!

HE... PAPS... KOOP JE DAT AAPIE VOOR ME!...

JA HOOR! RHUM IS FIJN... VOORAL DE EERSTE DRIE VATEN!.

EINDE

DE ONBEKEN

De geheimzinnige vijand van Tancredus is naar d

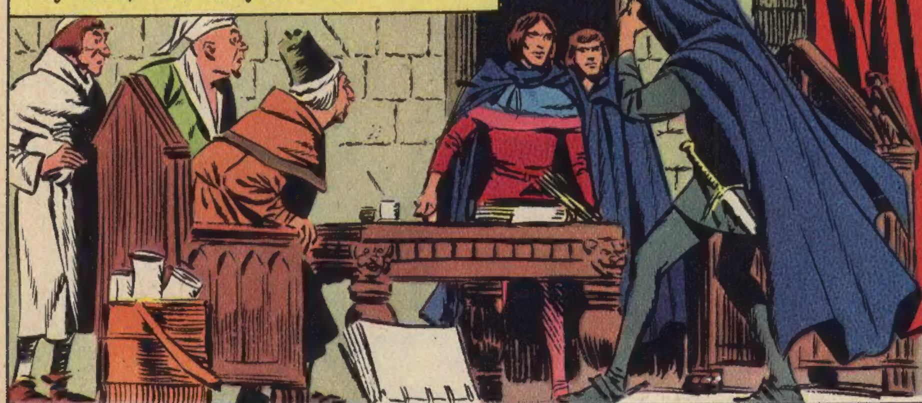

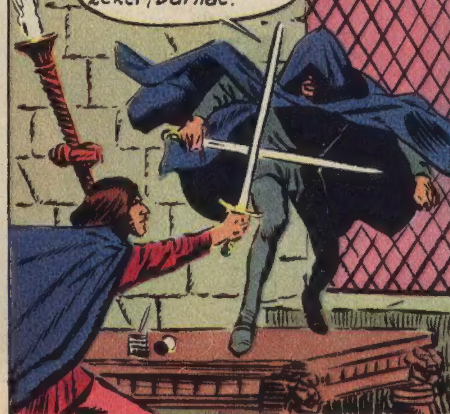

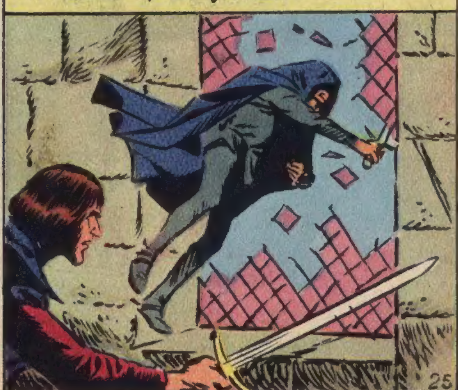

…DE VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

…aris gegaan met het doel de erfenis op te strijken.

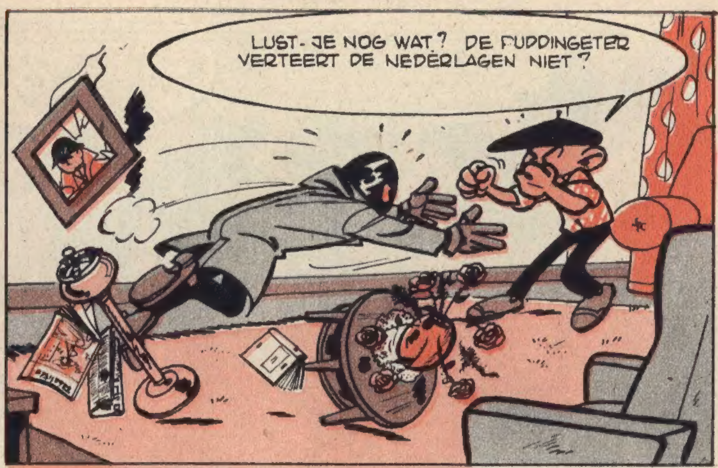
(Wordt voortgezet.)

De POPPEN

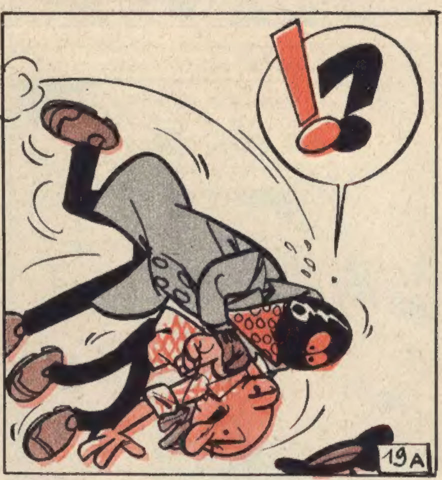
De poppendieven hebben één van hun mannen naar Napole

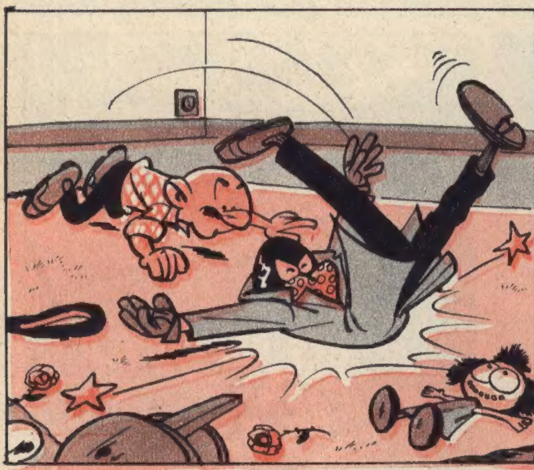

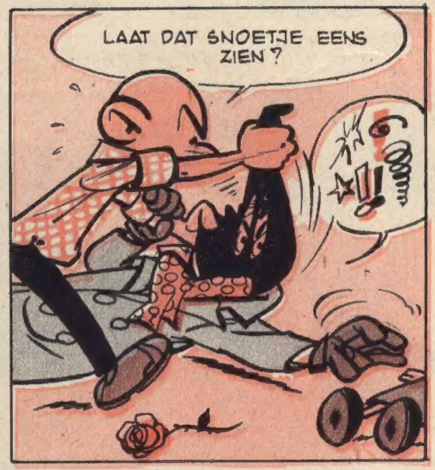

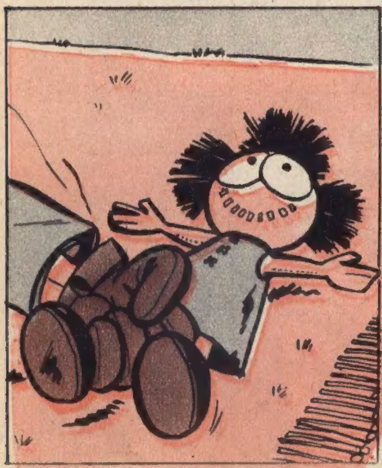

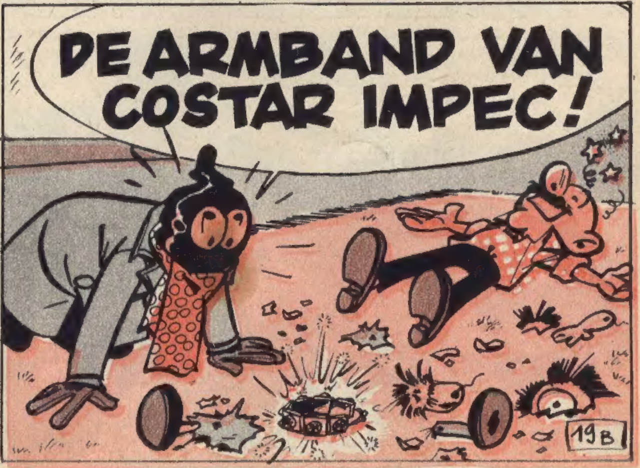

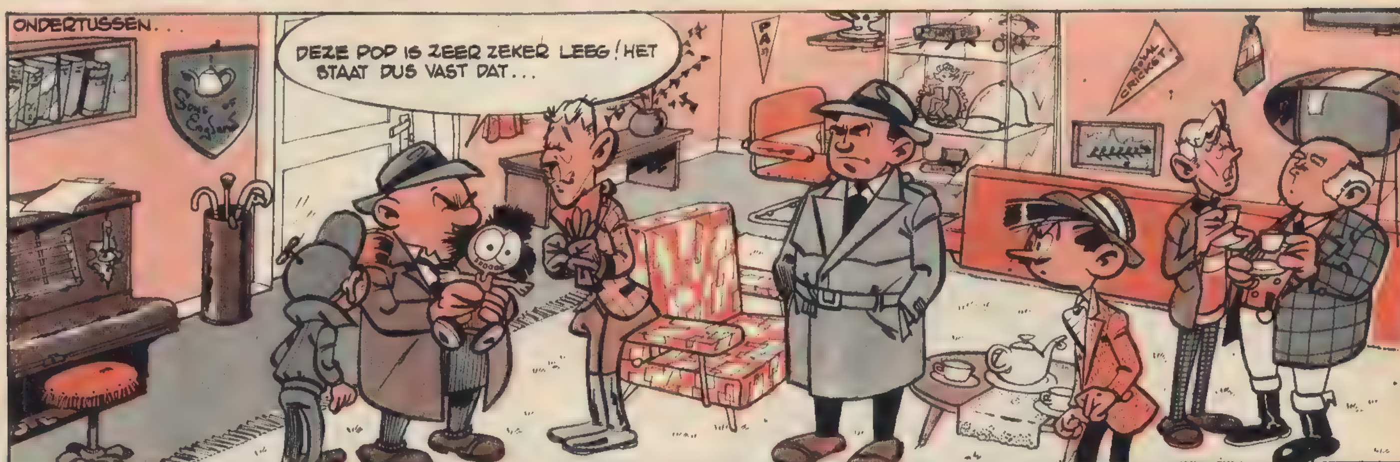

DIEVEN

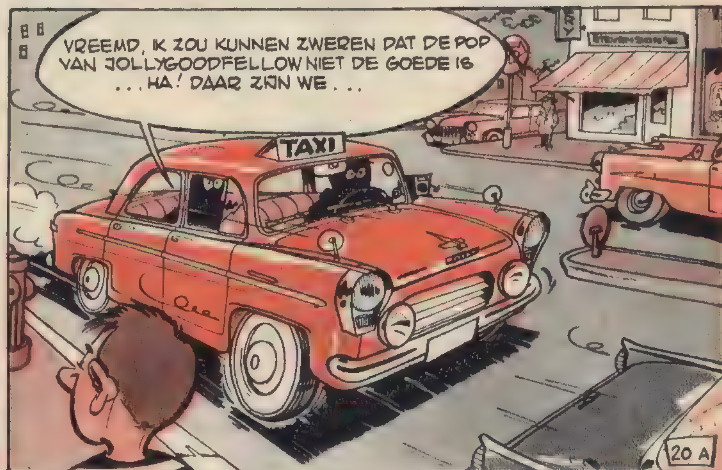

Morneplaine gestuurd omdat deze laatste een Peruviaanse pop bezit.

(Wordt voortgezet.)

TOCHT DOO

De wapensmokkelaars vergaderen in een verlaten vill

Je leeft mee met de avonturen van Michel Vaillant en daarom le

R DE NACHT

Hun bijeenkomst wordt onderbroken door Steve en Michel.

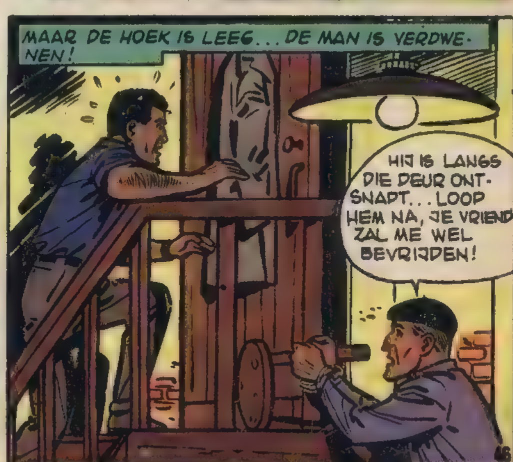

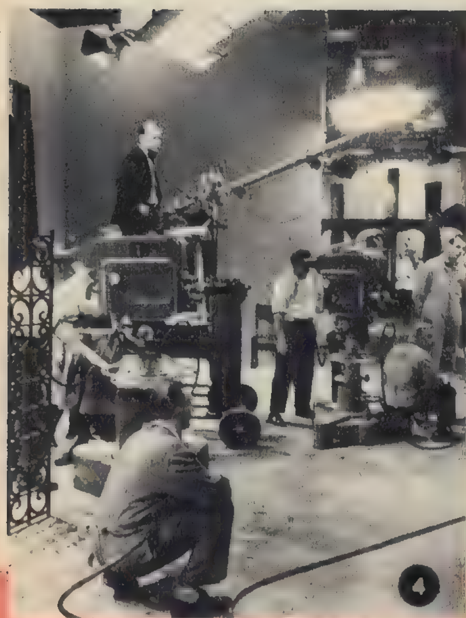

(Wordt voortgezet.)

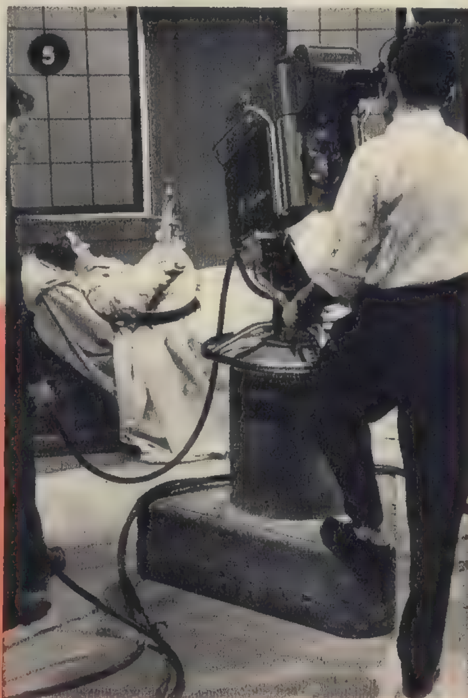
e het prachtig album van Jean Graton : DE GROTE MATCH.

ACHTER DE

DEZE foto werd genomen van op de brug die boven de studio hangt en waaraan de projektoren vastgemaakt zijn die de verschillende scènes belichten. Men krijgt hier een goed overzicht van de situatie : de twee akteurs spelen een kleine scène voor een decor. Boven hen hangt de micro. Rond hen staan de drie camera's opgesteld die elk van uit een verschillende beeldhoek, meestal met een andere lens — hetzij een groothoek (algemeen beeld), een normale lens die de personages reeds groter toont, of een telelens — al de scenes opneemt. Een T.V.-spel, heeft dit voor op een toneelstuk, dat men veel meer decors kan gebruiken, dat decorveranderingen geen onderbreking veroorzaken, en dat men de spelers in close up kan tonen zoals men ze in de schouwburg alléén met een toneelkijker kan zien.

Hier ziet men twee camera's opgesteld voor een tafereel uit een toneelstuk. Achter het zware toestel bevindt zich de cameraman. Naast hem treft men de kabelslepers aan, die er moeten voor zorgen dat hij niet gestoord wordt in alle bewegingen, noch verstrikt geraakt in zijn kabels of in die van zijn collega's. Aan de lange staaf hangt een mikro die boven het hoofd van de akteurs hangt (en soms schaduwen afwerpt). De camera's die men hier op de foto ziet, zijn van Amerikaanse makelij en werden vroeger gebruikt op de Expo. Nu worden ze permanent ingezet in de studio Sonart, de grootste van de Belgische TV.

Op foto Nr 6 zie je het beeld dat je thuis op je beeldscherm krijgt en op foto Nr 5 krijg je een idee van de situatie tijdens die opname in de studio. De cameraman neemt een close up van een aktrice. Naast hem bevindt zich zijn kabelsleper. Denk niet dat de logge voet van de camera te zwaar is om te verplaatsen. Het hele geval is voorzien van wieltjes waarvan de assen op kogellagers rusten, zodat men zonder veel moeite camera en voet in een andere stand kan brengen. De cameraman draagt een koptelefoon waarmee hij verbonden is met de script girl in de regie, die hem alle nodige instructies bezorgt.

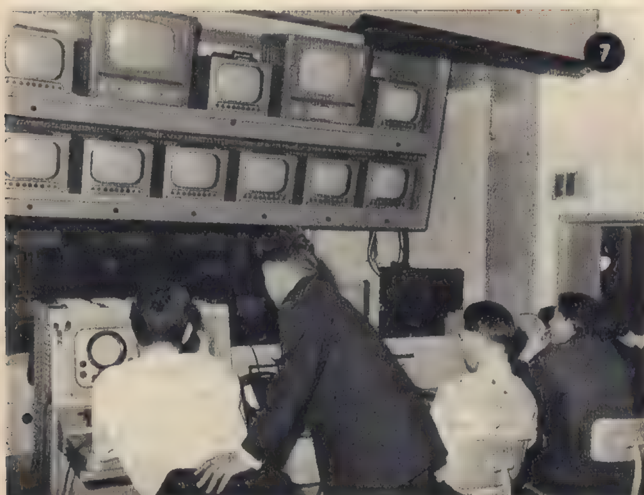
COULISSEN VAN EEN T.V. STUDIO

Achter deze tafel zitten de klankspecialisten die de verschillende micro's, die in de studio hangen, openen, sluiten of mixen. Voor een groot TV-spel gebruikt men soms tot twintig micro's die tussen het decor verborgen zitten. Voor documentaire uitzendingen maakt men meestal gebruik van een handmicro. Voor sommige programma's zoals « De Muziekkampioen » en « Autorama » gebruikt men kleine zendmicro's die men als een bloem in het bovenste vestzakje van de presentator ziet zitten. Deze micro's hebben het voordeel dat de presentator volledige vrijheid heeft van beweging en over zijn beide handen beschikt.

De man aan deze tafel staat in voor bepaalde klankeffecten die op magneetbandjes opgenomen zijn. Hij beschikt over drie verschillende magnetofoons en volgt aandachtig de uitzending aan de hand van zijn script om precies te weten wanneer hij het gekweel van de vogels, het gejuich van de massa of het geronk van een of andere motor moet inzetten. Achter zijn hoofd bevinden er zich twee platendraaiers waarop men de muziek voor de generiek en andere muzikale effekten kan afdraaien. Al deze technici zijn in principe all-round mensen, want nu eens staan ze achter de camera, dan weer aan de beeldcorrectie of de klanktafel.

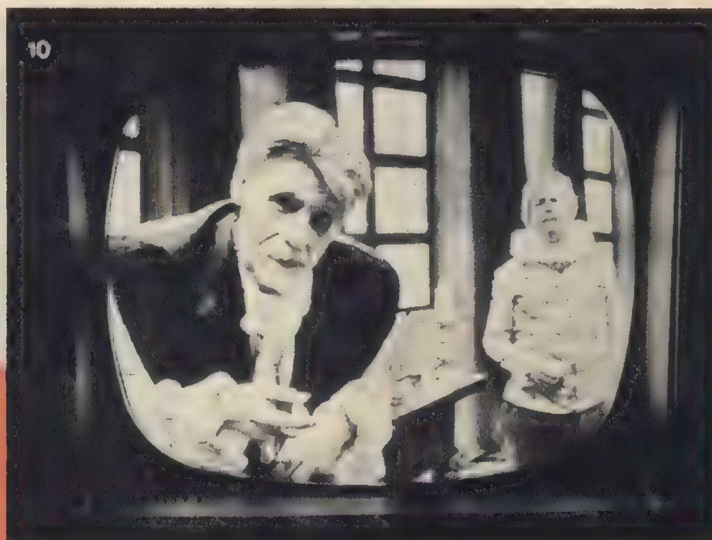
De regie is het zenuwcentrum van een televisieuitzending. Hier ziet men van links naar rechts de chef van de technische ploeg zitten. Naast hem staat de producer, dan komt de mixer (die een van de drie camerabeelden op instruktie van de realisator in de aether stuurt), naast de mixer, bevindt zich de realisator ofte regisseur, en uiterst rechts de script-girl die, aan de hand van het script en op de wenken van de realisator, aan de drie cameraoperateurs over een koptelefoon de bevelen geeft voor het travellen, enz. Op de beeldschermen boven de regietafel verschijnen de beelden van de drie in bedrijf zijnde camera's.

De akteurs en aktrices worden gekleed door de costumiers en geschminkt door de grimeur. De laatste retouche aan de kleding wordt aangebracht door de regisseur of door een collega.

Hier ziet men een tafereel uit de opvoering van « Don Carlos » van Schiller. Koning Philips is in gesprek met de jonge koningin Elizabeth van Valois, in een prieeltje. De koning wordt hier vertolkt door de bekende KNS-akteur Jos Gevers en de koningin door de aktrice Suzanne Juchtmans. Wanneer men de repetitie van een TV-spel in de studio kan meemaken, betreurt men bijna spontaan dat deze kleurenweelde in de wit-zwartbeelden teloor gaat en dan verlangt men nog meer naar het moment waarop men, net als in de bioskoop, ook op het beeldscherm kleuren zal krijgen.

Na de repetitie van « Don Carlos » in de Sonart achter het Sint-Michielscollege te Brussel te hebben bijgewoond, zijn we thuis vol spanning voor ons TV-toestel gaan zitten om te zien wat er van de zenuwslopende repetitie op het scherm zou terecht komen. Zoals de repetities reeds lieten voorzien, kwamen er verschillende haperingen voor in de uitzending. Ze waren hoofdzakelijk te wijten aan het gebrek aan repetitietijd. Voor een stuk van twee uur en half had men maar twee dagen studiorepetitie ! In het buitenland worden daar weken aan besteed.

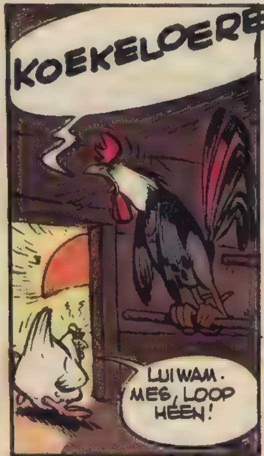
DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: Al. Uderzo — TEKST: R. Goscinny

ubert moest een brief van de koning naar Amerika brengen maar de brief werd gestolen. Hoempa Pa heeft gezworen zijn vriend te helpe

(Wordt voortgezet.)

Een bezoek aan het museum van de Mounties

Om een wapenverzamelaar te doen watertanden! Bovenaan sabels van de roodhuiden. In het midden, miniatuurwapens afkomstig uit de Philippijnen.

IN « Kuifje » nr 27 wijdden we een artikel aan de Mounties uit Canada dat je beslist met belangstelling hebt gelezen. Naast een school hebben de Mounties ook een interessant museum. Sedert zeven en tachtig jaar worden in dit museum wapens bewaard, vredesverdragen afgesloten tussen Canadezen en Indianen, en verder een hele reeks fraaie, kostbare en zeldzame voorwerpen. We geven hier enkele staaltjes uit de bonte verzameling.

Een tabouretje. De vier poten zijn prachtige bisonhorens.

De sabeltas van een officier van de Bereden Canadese Politie uit het einde van de XIXe eeuw. Links een etui van een geweer afkomstig van de Indianen. Het etui is kunstig met parels versierd.

Een « Frontier » colt van een cowboy, kaliber 455, model 1870.

Een maquette van het Calgary fort door de Mounties gebouwd in 1875.

De mocassins van een Indiaan. Ze zijn zeer fijn versierd met minuscule parels.

VOLGENDE WEEK LEES JE HIER OPNIEUW DE VLAMMENZEE

SPEL en VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

PRET MAKEN MET

WAT IS DAT, NEPO?

DAT IS MIJN OPLOSSING VAN DE **ZIZ**, VERSCHENEN IN NR 24.

BOB BIN

HA! HA! HA! WAT EEN HOPELOOS GEVAL! NEEN, MIJN BESTE, ONZE LEZERS HEBBEN VEEL MEER VERBEELDING EN TEKENTALENT DAN JIJ!

INDERDAAD, ONZE EERSTE **ZIZ** HEEFT EEN GROOT SUCCES GEOOGST. TALRIJKE LEZERS STUURDEN ONS EEN WELGESLAAGDE TEKENING. DE PLAATS ONTBREEKT OM ZE ALLEMAAL TE PUBLICEREN. IK GEEF HIER DE VIJF DIE, NAAR MIJN OORDEEL, HET BEST GESLAAGD ZIJN. MIJN HARTELIJKSTE GELUKWENSEN AAN DE TEKENAARS. ZE HEBBEN WERKELIJK TALENT!

PH. PIPLART-BERGEN

ROBERT MARTIN (11 JAAR)-ASTINNES-DU-VAL

ZIZ

ZIZ

BOB BINK WERKT

JOZEF PISCAER-MECHELEN

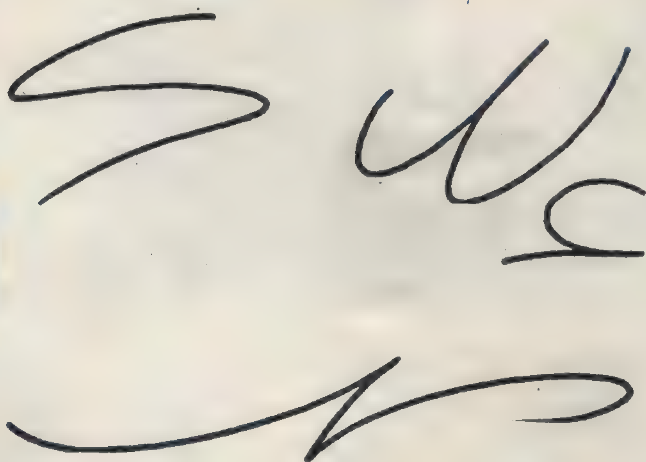
CLAUDE MICHAUX-MICHEL GILLE-LEUVEN

BOB BINN

ONZE 2e ZIZ

ONZE eerste ZIZ kende een groot succes en daarom publiceren we hier nummer twee. Net als de eerste maal zie je enkele strepen of lijnen. Je moet trachten ze te voltooien en er aldus een silhouet uit te maken, een portret, een voorwerp, een dier of wat ook. Laat je verbeelding vrije loop! De tekening moet je uitknippen en sturen naar : KUIFJE, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. De best geslaagde tekeningen zullen op deze pagina's gepubliceerd worden.

IK BEN EEN TOVENAAR!

HET STUKJE SUIKER DRIJFT...

EEN klein en prettig trucje dat heel makkelijk uit te voeren is. Je neemt een klontje suiker, je toont het aan je vrienden en dan leg je het voorzichtig in je kopje koffie. Je vrienden zullen vaststellen, dat het klontje op de koffie blijft drijven tot je het bevel geeft te zinken... Dan zinkt het klontje meteen!

FIG. 1

FIG. 2

FIG. 3

WAT IS HET GEHEIM?

Alvorens met dit trucje te beginnen, heb je reeds een klontje suiker rechtop in je kopje gezet. (Zie tekening 1). Vervolgens plaats je daarop horizontaal een tweede stukje, het stukje dat je aan je vrienden hebt getoond. (Zie tekening 2). Het klontje suiker schijnt aan de oppervlakte te drijven (tekening 3). Wanneer je meent dat je éérste klontje suiker bijna opgelost is, dan zeg je : en nu zal het stukje suiker zinken... Dat doet het inderdaad, vermits de steun intussen gesmolten is!

EVEN LACHEN

EEN GEKKE GESCHIEDENIS

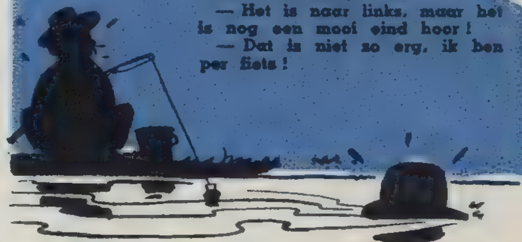
EEN hengelaar zit rustig aan de oever van de Schelde te vissen. Eensklaps ziet hij een bolhoed drijven op het water. Daaronder, in het water, een man, die, ter hoogte van de hengelaar gekomen, roept :

— Zeg, vriend, naar Antwerpen, is dat naar links of naar rechts?

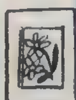
De hengelaar kijkt stomverbaasd en antwoordt :

— Het is naar links, maar het is nog een mooi eind hoor!

— Dat is niet zo erg, ik ben per fiets!

NEPO HEEFT ZES VRIENDEN: LUC, JACKIE, ROBERT, DRIES, BERNARD EN LODE; HIJ HEEFT ZE UITGENODIGD VOOR DE THEE. NEPO HOUDT HET MEEST VAN JACKIE. KAN JE ZEGGEN WIE VAN DE ZES JACKIE IS? IK GEEF JE HIERONDER DE PERSOONSBESCHRIJVING VAN IEDER VAN DE ZES VRIENDEN.

ZO ZIET JACKIE ER UIT

HIJ is een beetje bijziend, maar hij heeft een voortreffelijke dictie. Hij is niet groot, maar hij heeft brede schouders. Hij is geen grapjas, maar hij is steeds uiterst beleefd. Hij rookt nooit maar hij gaat vaak naar de kapper. Hij is niet linkshandig, maar hij is vaak verstrooid...

OPLOSSING :
Jackie is de jongen aangeduid met E.

Een Finn mét het zeil bijna in de as van de boot. De zeiler buigt ver overboord om een tegendruk te vormen met de wind die de boot naar rechts stuwt (d.w.z. naar links op de foto.)

ZEILEN BOLLEN IN

ZIET men in de verte witte zeilen op het donkere water dansen, dan vindt men dat niet alleen mooi en schilderachtig, maar ook poëtisch. In werkelijkheid is zeilen een gezonde, harde sport die waarschijnlijk alleen voor de man die aan wal staat poëtisch is. Van de zeiler wordt geeist dat hij stevige spieren heeft, dat hij taai is, uithoudingsvermogen heeft en kan zwemmen als een vis. Een knap zeiler moet bovendien een volleerd acrobaat zijn.

GOED zeilen is niet zo makkelijk, de leerschool is hard en het duurt lang vooraleer je met succes de witte zeilen kan hanteren die de ranke boot pijlsnel door het schuimende water doen klieven. Om een zeilboot te kunnen besturen, moet je weten hoe je gebruik moet maken van de **wind** en van de **tegendruk** van het water. Als de boot plat is, dan zal hij in de richting van het water weggedrukt worden. Een vertikale plaat die men **kiel** of **zwaard** heet in de lengterichting van de boot, dwingt het schip zich in rechte lijn vooruit of achteruit te bewegen. Met behulp van **helmstok** en **roer** kan je van koers veranderen. Hier geven we je dan de 3 belangrijke zeilstanden in enkele woorden : 1. **voor de wind :** de wind komt recht van achteren en je kan het maximum zeiloppervlak benutten. 2. **Met halve wind zeilen :** de wind komt van opzij en komt met een hoek van 90° op de as van de boot in. De schoten worden in dit geval half gevierd en het schip helt onder de druk van de wind tegen het zeil, en van de zg. onderdruk die achter de boot ontstaat. 3. **Aan de wind varen,** d.w.z. dat het schip in de richting van de wind vaart onder een hoek van max. 45°. Het zeil moet dan zo strak mogelijk aangetrokken worden. Het aan de wind varen is de moeilijkste manier van zeilen. Wie aan de wind wil varen als er een stijve bries staat, en het water woelig is, moet al enige ervaring ter zake hebben. Dan moeten de zeilers kunnen balanceren en er niet voor terugschrikken af en toe een koude golf over zich heen te krijgen. Nu, dat hoort er nu eenmaal bij !

Wanneer zegt men dat een zeilboot **over bakboord ligt ?** Men zegt dit als het grootzeil aan bakboord zit. Voor een zeilwedstrijd starten de boten bijna altijd over bakboord ómdat dit het voordeligst is. Bakboord

De wind komt van achteren, de rode spinnaker bolt in de wind.

DE WIND

noemen we nu de leizijde en stuurboord (de kant waar de wind binnen komt) de loefzijde.

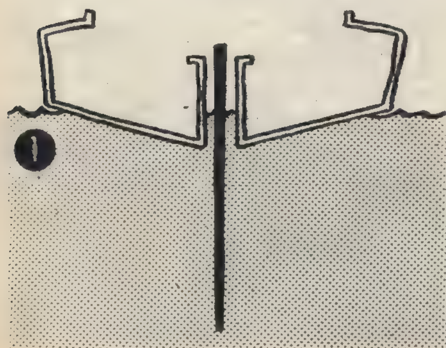
SCHIPPER, AHOI!

De **Shearwater,** die je op onze foto ziet, is de recordhouder met een snelheid van 20 knopen per uur, dat is ongeveer 38 km per uur. Weinig voor een auto, zéér veel voor een boot. Wellicht ben je echter tevreden met de **Cadet**, een zeilboot die een groot succes kent in Engeland. Alle jonge zeilers die een Cadet hebben, kunnen in Engeland ieder jaar deelnemen aan een zeilwedstrijd. Wie ouder is dan 16 mag niet meer meedoen ! In de Scandinavische landen waar het zeilen zeer in trek is, ziet men jongens en meisjes van pas 7-8 jaar in een ranke boot stappen om te leren zeilen. Een boot die de laatste tijd bij de jongeren succes heeft is de **Moth,** die slechts één zeil heeft.

REGENBOOG EN STAR

De **Star** is een stabiele zeilboot die men zowat op alle meren en langsheen alle kusten vindt. Hij is mooi en goed. De mast is 10 m lang en daaraan zijn twee zeilen opgehangen : een grootzeil en een fok met een totaal oppervlak van 25,85 m2. Onderaan in het grootzeil heeft men een klein plastic venstertje of kijkgaatje aangebracht zodat de zeiler kan zien wat er aan de andere kant van z'n zeil gebeurt. Dat is wel interessant. Met de **Regenboog** en met de **BM** zijn we eveneens vertrouwd. In Nederland ziet men ze zeer veel, (er zijn in Nederland 3.000 BM's), in België schijnt men de voorkeur te geven aan de Vaurien. Die boot is opperbest geschikt voor de beginneling of de leerling-zeiler en kost niet zo duur. (14.000 BF — of ongeveer 1.400 gulden.) De **Snipe** is een van de kleinste zeilboten, een zeer stabiel scheepje en zeer soepel.

De kiel of het zwaard in de lengterichting van de boot.

De « Shearwater » klieft zeer snel door het water.

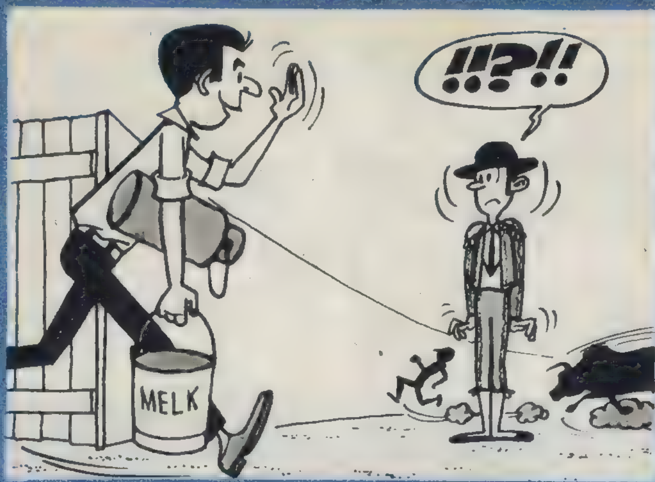
FLYING DUTCHMAN EN FINN

Heb je reeds ervaring, beschik je over stalen zenuwen en flinke spieren, dan voel je wellicht iets voor de **505,** de **Finn** of de **Flying Dutchman.** Het zijn uitstekende, zeer moderne zeilboten, uiterst moeilijk om te besturen maar zeer snel. Het Olympisch kampioenschap zal in Italië worden betwist met de Finn en de Flying Dutchman. De Italianen, die het kampioenschap organiseren, hadden geen 505 genoeg voor de deelnemers. Een hele reeks nieuwe Finns liggen te wachten op de concurrenten. Men kan z'n boot niet kiezen, het lot duidt aan in welke boot de zeilers moeten stappen. De wedstrijd wordt daardoor natuurlijk nog moeilijker.

De **Draak** van Noorse origine, zoals we trouwens in « Kuifje » nummer 23 reeds hebben verteld, ziet men alleen in handen van een ervaren en stoere zeiler, net als de **Corsaire** trouwens.

De « Cadet » is een kleine zeilboot maar heeft drie zeilen (grootzeil, fok en spinnaker). Het is met een « Cadet » dat België in 1959 de internationale zeilwedstrijden te Birnham on Crouch in Engeland won. Er waren 150 deelnemers.

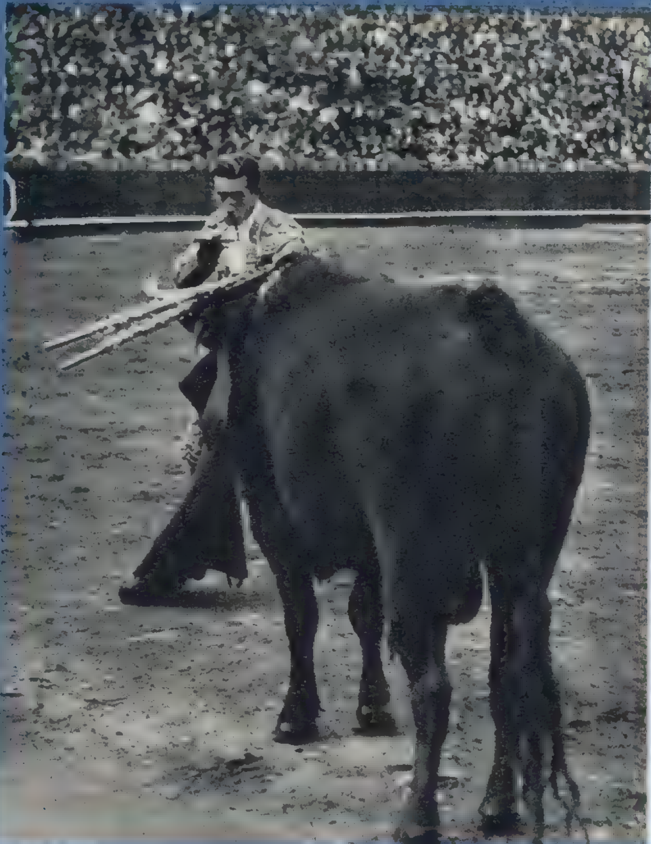

VIJF uur 's middags, de zon brandt fel. Een doodse stilte valt over de arena. Zestig duizend paar ogen staan op één enkel punt gericht : het deurtje van de toril. Plotseling breekt een schril trompetgeschal de stilte en in een wolk van stof stuift de eerste stier naar binnen. Dan... gaat er een geruis door de menigte, want van het gedrag van dit eerste dier, hangt voor de « Aficionados » de hele verdere corrida af.

Je kan je af vragen waarom gaan, midden in de twintigste eeuw, duizenden mensen iedere zondag naar dit barbaarse bloedige schouwspel kijken ? Is er op deze vraag een antwoord ? Waarschijnlijk niet. Maar net zo goed als je Engeland niet zonder cricket indenken kan of België zonder wielrennen, zo zou ook Spanje niet Spanje zijn zonder de corrida.

Voor ons Noordelingen, blijft de kleurrijke corrida echter iets vreemds en wreeds.

De beroemde torero Manolete gekiekt tijdens een corrida in Sevilla.

Een klassieke en sierlijke pas om de banderillas in de rug van de stier te plaatsen.

Hoe ontstond de corrida !

De eerste sporen die deskundigen er van hebben gevonden, dateren van 815. Sedertdien werden er stierengevechten gehouden bij belangrijke plechtigheden zoals kroningsfeesten en prinselijke geboortes. Het bleef echter een paardensport, waar het de edelman meer om ging zijn ruiterkunst te tonen dan werkelijk met de stier te duelleren. Toen met Philips V, de meer verfijnde Bourbons in 1700 aan het bewind kwamen, viel de corrida in ongenade. Ze vonden deze sport te barbaars. Maar waarvoor de adel haar neus optrok, werd al gauw een liefhebberij voor het volk en zo werd het echte stierengevecht « te voet » geboren. Het duurde echter een halve eeuw voor zij haar kinderschoenen was ontgroeid.

Toreros

De eerste toreros waren avonturiers, ruwe kerels uit de laagste klassen van de bevolking die hun vak in de slachthuizen leerden. De stierengevechten werden niet zoals nu op « plazas » en met veel « poeha » gehouden maar op dorps- en stadspleinen, achter haastig opgezette houten schuttingen.

De eerste werkelijk grote torero was Francesco Romero uit Ronda in Andalusië. Tot nu toe waren er geen vaste regels of methodes van vechten. Romero creëerde de fundamentele « passen » van de huidige corrida, maar het zou nog tot het einde van de XVIIIe eeuw duren eer theorie en praktijk één geheel zouden vormen. De drie grote sterren aan het stierenvechters firmament waren toen : Pedro Romero uit Ronda, José Delgado (Pepe Hillo) uit Sevilla en Joaquin Rodriguez (Costillares) ook uit Sevilla. Van die tijd af zouden er twee distinctieve scholen bestaan : De klassieke Rondaschool en de meer artistieke school van Sevilla. Deze drie toreros waren niet alleen belangrijk omwille van de stijl die zij aan de stierengevechten gaven en de boeken die zij er over schreven, maar ook omdat zij het beroep een zeker prestige gaven. Pepe Hillo was een dronkaard en een vechtersbaas, maar Pedro Romero daarentegen was elegant, verfijnd en hield van goed gezelschap. Hij kleedde zich met smaak in de stijl van de Andalusische « Majos » (1). Dit zeer typische en voor het stierengevecht volkomen ongeschikte costuum is sinds Romero maar heel weinig veranderd. Het bestaat, als wij van boven af beginnen, uit de « Montera » het tweekantig zwart hoedje, waaronder je duidelijk de « Coleta » kan zien. Dit was vroeger een echte vlecht, maar is nu alleen nog maar een soort van opgerold knoetje. Boven het geplisseerde hemd en de gordel met bijpassende das, draagt de torero een geborduurd vest en een gebor-

ORRIDA

OVER STIEREN EN STIERENGEVECHTEN . . .

duurde bolero die onder de armen open is om de bewegingen te vergemakkelijken. Ook de zijden broek is aan de buitenkant zwaar met goud en felle kleuren geborduurd. Verder dragen zij nog rose kousen, soepele leren schoenen en een prachtig geborduurde parade cape. Het geheel heet dan ook niet zonder reden « traje de luz » (2).

Niet alleen stieren zijn goed...

De stieren die voor de Corrida worden gebruikt, zijn van een ras dat door de eeuwen heen veredeld werd. In de « ganaderias » (3) worden deze dieren zorgvuldig geselecteerd eer zij voor de Corrida worden goedgekeurd. Wanneer men voor het eerst een Corrida ziet, denkt men er niet aan dat dit schouwspel aan strikte regels van tijd en plaats onderworpen is.

De corrida heeft drie delen

Na de kleurrijke parade, van de toreros met hun « Cuadrilla » van picadors, banderilleros en andere helpers, begint de eigenlijke Lidia (gevecht). De stier die wild uit de toril komt rennen, wordt door de helpers gekalmeerd en naar de plaats in de arena geleid waar de picadors moeten optreden. Deze eerste « tercio », is de tercio de Picas.

Met een lange stok waaraan een stalen punt is bevestigd, moet de picador te paard, de stier op de juiste plaats weten te raken, zodat de kop later in het gevecht de goede houding krijgt. Wanneer dit is gebeurd, leiden de toreros met hun rode capes de stier af. Dit is de « quite » en ze geeft aanleiding tot de mooiste passages, waarvan verschillende de namen dragen van de torero die ze creëerde. Na de « quite » volgt de « Suerte de banderillas ». Met ongelooflijke snelheid en handigheid, plaatsen de « banderilleros » de kleurige harpoenen in de stierennek. Ook dit heeft tot doel de houding van de kop te wijzigen.

Dan begint de laatste tercio. Met de « muleta » in de linkerhand en het zwaard in de rechter, loopt de torero naar de tribune waar hij de president de toestemming vraagt om de stier te doden. Dit heet de « Brindis ». De laatste tercio is de gevaarlijkste voor de torero. Het gaat er om door een aantal spectaculaire passen met de muleta de stier in de juiste houding te krijgen alvorens hem te doden. Belmonte, Manolete, Ortega en nu, de meer dan beroemde Dominguin en zijn zwager Ordoñez, hebben dit deel van de tercio tot een adembenemend schouwspel gemaakt.

Zo komt dan het allerlaatste, de « Estocade », dat door velen « ogenblik van waarheid » wordt genoemd. Het zwaard op schouderhoogte houdend, staat de torero volkomen onbeschermd vóór de stier. Weer zwijgt het publiek. In een bliksemsnelle beweging vliegen torero en stier op elkaar af. Het zwaard diep tussen de schouders, zakt de overwonnen stier op zijn voorpoten neer, terwijl een oorverdovend gejuich door de arena gaat.

G. WOUTHUYSEN

(1) Majo = mooi, de klederdracht van Andalusische dandy's.
(2) Traje de luz = lichtcostuum = costuum van licht.
(3) Ganaderias = stieren fokkerij.

1. De laatste proefrit op donderdag 23 juni van 18 tot 23 u. In de Ferrari-stand is men tevreden. De prachtige helrode wagens zijn tip-top in orde. Ze staan keurig op een rijtje.

2. 16 u. stipt. Prins Amaury de Mérode, president van de Koninklijke Belgische Automobielclub, en Jacques Hoste, directeur van de wedrennen, zwaaien met de wimpel. De 55 eerste racers die tegenover hun wagen aan de overkant van de piste staan, rennen naar hun karretjes.

3. De start. Na de Maserati's, waren de Ferrari's de snelste wagens bij de start. Je ziet hier de rode Ferrari's met zoevende motor over de renbaan razen.

ZIJN het de gestroomlijnde racewagens of zijn het de racers die het publiek het meest boeien ? Ik ben geneigd te zeggen dat het de racers zijn. In de ogen van de gewone chauffeur is de racer immers een superman, die stalen zenuwen, electronische reflexen en de spieren van een atleet heeft. Zij slagen er in pijlsnelle wagens met een meesterschap te besturen dat de leek perplex laat. De racers zijn, naast ervaren en snelle chauffeurs, ook volleerde technici. Zij spelen een verbazend knap spel met stuur, gangwissel, gaspedaal en remmen. Men moet niet alleen handig zijn en bliksemsnelle reflexen bezitten om een knap racer te worden, men moet, zoals ik het reeds zei, stalen zenuwen en lenige en krachtige spieren hebben. Het is geen kleinigheid een racewagen over de weg te jagen met een snelheid die schommelt tussen 150 en 300 km per uur. Wie een kleine fout maakt, riskeert ze met de dood te moeten bekopen. Het racen is een gevaarlijk beroep en wie daaraan mocht twijfelen, moet maar even het lijstje inkijken met de namen van de racers die in de afgelopen twee jaar verongelukten.

De racen zijn voor het publiek een spel en een spectakel ; geen enkel spectakel kan de vergelijking doorstaan met de 24 Uren van Le Mans. Het is een

DE
24 U
VAN FRERE EN

grote kermis ! Ieder jaar komt er een massa volk opdagen om de racers, die gedurende 24 uren met een kruissnelheid die schommelt tussen 140 en 200 km per uur over de renbaan te zien snorren, die een lengte heeft van 13,461 km. De mensen komen om de racers te zien rijden, om ze toe te juichen en... om te griezelen !

(KOM MEE NAAR BLZ. 26)

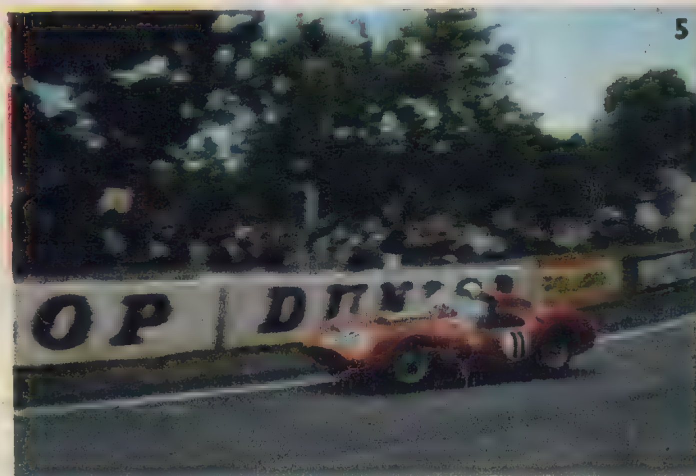
7. De DB - Panhard gekiekt tijdens de 24 Uren van Le Mans, in de Arnage-bocht. Met een motor van 702 cc. maakte ze een gemiddelde snelheid van 141,824 km per u. Men heeft uitgerekend dat de renwagens in die 24 u. ongeveer 10.000 maal met beheerste slip een bocht maakten. Langzamerhand zag men op de renbaan duidelijk de ideale bocht getekend met het spoor dat de banden van de wagens op de renbaan achterlieten. Wanneer we zeggen « ideaal » dan geldt dit alleen voor deze racebaan. Inderdaad, men loopt hier niet het risico een wagen uit de tegenovergestelde richting te zien komen.

REN

GENDEBIEN

4. Zaterdag 18 u. Het regent. De renbaan is glibberig en gevaarlijk maar de racers rijden voort. De gemiddelde snelheid van de renwagens daalt echter gevoelig.

6. Voor de wedrennen praat Olivier Gendebien (hij zit en heeft een grote witte vilthoed op het hoofd) met zijn ploegmaat Paul Frère die voor hem staat.

5. Een beheerste slip in de bocht van de Tertre Rouge uitgevoerd door Olivier Gendebien. Samen met Paul Frère zou hij deze wedrennen winnen. Met hun Ferrari leidden ze gedurende 22 u. onafgebroken de wedren !

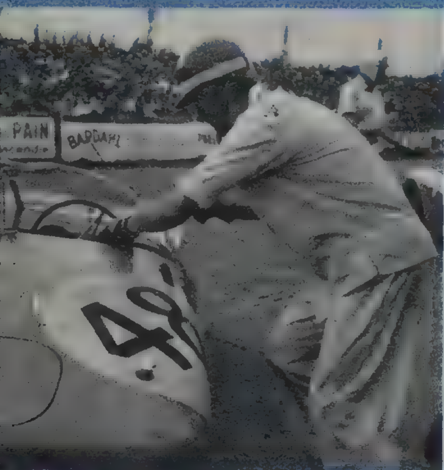
24 UREN VAN FRERE EN GENDEBIEN

(VERVOLG VAN BLZ. 25)

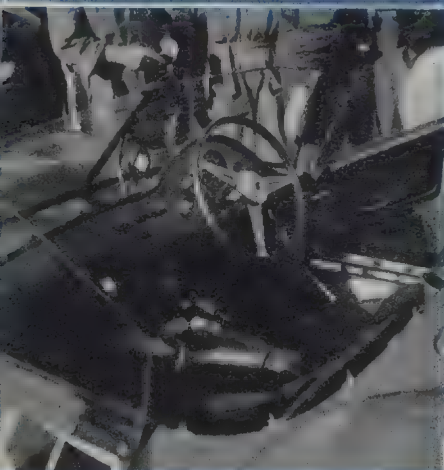
De renbaan van Le Mans heeft rechte stukken waar de wagens met een snelheid van 300 km per uur over racen. Er zijn grote bochten, haarspeldbochten, enz. Al de grote en beroemde racers hebben er in de loop der jaren staaltjes van hun kunde getoond. Men zag er Fangio, Moss, Behra, Peter Collins, Hawthorn. Dit jaar : Gendebien, Frère, Maurice Trintignant, Phil Hill, J. Bonnier, von Trips, Masten Gregory, R. Salvadory, V. Seidel, B. Consten, Laureau, Armagnac en J. Vinatier om slechts de bekendsten op te noemen.

De renbaan van Le Mans heeft een mooi decor. Er is veel groen en de toeschouwers zelf dragen ieder jaar het hunne bij om er een atmosfeer te creëren die uniek is.

De wedrennen duren 24 uur, dus heeft men de tijd om een kijkje te nemen in de ravitailleringsstanden en om af en toe een wandeling te maken naar één of andere bocht die bekendheid verwierf. Iedereen heeft al wel eens horen spreken over de Mulsane, d'Arnage of Tertre Rouge. Vier en twintig uur lang duurt de wedren en men kan slechts vermoeden welk een inspanning ze van de racers vergt. De wagens zelf moeten het natuurlijk ook kunnen uithouden. Hun motor, hun remmen en heel de ingewikkelde mechaniek van de wagen moeten 24 uur lang perfect in orde zijn.

Gerard Laureau gekiekt bij het vertrek. Hij is klaar om in zijn DB-Panhard te springen.

Een blikje in de Ferrari nr 11 van Frère en Gendebien.

Maurice Trintignant had geen geluk. Na 5 u. brak er een zuiger van zijn Porsche. Hij kon niet meer mee rijden en heeft zich op de tribune bij de toeschouwers geschaard.

EEN BELGISCHE OVERWINNING

De ervaring heeft geleerd dat het onzinnig is de 24 Uren van Le Mans te beginnen zoals men een Grand Prix formule 1 rijdt. De racers waren dit jaar wel wijzer al moeten we er aan toe voegen, dat de regen spelbreker was en de gemiddelde snelheid daardoor lager was dan bv. in 1959 (**Aston Martin** : 181,163 km per u.) en in 1957 (**Jaguar** : 183,217 km per u.). De winnaars van dit jaar reden met een **Ferrari** « Sport » 12 cylinder in V van 2.958 cc. Ze haalden een gemiddelde snelheid van 175,730 km per uur.

Het waren de Belgische racers Paul Frère en Olivier Gendebien die de overwinning behaalden. Ze werden geestdriftig toegejuicht.

Paul Frère had reeds vier keren deel genomen aan de 24 Uren van Le Mans en tweemaal had hij met een **Aston Martin** de tweede plaats behaald. Dit jaar en met de hulp van Olivier Gendebien, schonk hij de zege aan **Ferrari.** Het is wel overbodig hier aan toe te voegen dat al de Belgische supporters in de nopjes waren met het succes van Frère en Gendebien. Ze hadden de 24 u. schitterend geleid ! Ze hebben er nooit aan gedacht een stunt uit te halen om het publiek genoegen te doen, ze reden ernstig, voorzichtig, met een koel hoofd. Ze wisten maar al te goed dat men niet allen moet starten, maar dat men moet kunnen rijden tot de 60e min. van het 24e uur ! De racers die in het begin van de wedrennen te veel van hun wagen eisen, komen niet aan de eindstreep toe.

VERRASSINGEN EN ONTGOOCHELINGEN

De 24 Uren van Le Mans brengen steeds verrassingen en ontgoochelingen. Dit jaar was het feit, dat de twee Ferrari's van de knappe racers Phil Hill en von Trips benzinepech hadden zaterdag omstreeks 17.30 u. verrassend. De twee wargens, op en top dezelfde trouwens als die van Frère en Gendebien, hadden dus meer verbruikt dan de technici berekend hadden : ongeveer 42 l. per 100 km. Gendebien was niet gerust in de zaak en stopte voor zijn stand om te tanken. Zijn voorgevoelen had hem niet bedrogen, want hij had nog slechts één liter benzine in zijn reservoir !

De Maserati die onlangs schitterend had gepresteerd tijdens de 1.000 km van de Nurburgring, moest het opgeven omdat er iets met de electrische leidingen niet in orde was. Dat was een ontgoocheling !

De Porsche die schitterend reed gedurende de laatste maanden had geen geluk. Vier van de zes Porsche's — ondermeer die van Maurice Trintignant — hadden pech en werden uitgesloten.

De nieuwe Jaguar I is niet zo snel en niet zo stevig dan zijn voorgangers van het type D. De Fiat « Abarth » en de Alfa Romeo « Conrero » zijn wellicht schitterende wagens, maar al te broos ! De Chevrolet « Corvette » was geen teleurstelling en was ook niet erg schitterend.

H. VANDUIN.

VVRROOOOMMM

BEN JE EEN KLEINE DRIFTKOP ?

ER zijn jongens en meisjes die een driftbui krijgen telkens er hen iets tegengaat en telkens hun willetje niet wordt ingevolgd. Ben jij een driftkop ? We hopen dat je die periode reeds lang achter de rug hebt, want stampvoeten van woede staat zo kinderachtig ! Wil je eerlijk op onderstaande vragen antwoorden ?

	JA	NEEN
1. Voor een ja of een neen krijg je een driftbui ?	......	......
2. Je krijgt je wens niet en je begint te gillen dat heel het huis er van galmt	......	......
3. Je stampvoet van woede en... je laat je op de grond vallen (foei !)	......	......
4. Je hebt lust om alles wat binnen je bereik valt, stuk te slaan	......	......
5. Je ranselt je broers, zusjes of vrienden af wanneer ze je plagen of voor het lapje houden ...	......	......
6. Men legt je een strohalm in de weg... en je stampvoet van woede op de grond ...	......	......
7. Wanneer men je vraagt te bedaren en je mond te houden, gil je als een varken dat gekeeld wordt ?	......	......
8. Je driftbui verdwijnt even vlug als ze gekomen is	......	......
9. Vermaningen of straffen hebben maar zeer weinig invloed op je heftig temperament ...	......	......
10. Je hebt meer dan één driftbui per dag	......	......
TOTAAL :	......	......

ANTWOORD

10 JA : Wanneer je voelt dat de woede je naar het hoofd stijgt, haal dan diep adem, ga een eindje wandelen, of vlucht naar je kamer en sla een paar keer op je hoofdkussen. Het zal dan wel voorbij gaan !

7 tot 9 JA : Ook jij hebt te vaak driftbuien. Probeer dezelfde middeltjes.

4 tot 6 JA : Wie zich laat gaan, wie zich niet kan beheersen, bewijst zichzelf en zijn eigen zaak een slechte dienst. Wees in de toekomst kalmer.

1 tot 3 JA : Verontwaardigd zijn, en toornig of woedend zijn, is helemaal niet hetzelfde. Verontwaardiging is soms gewettigd, toorn nooit.

NUL : Je bent kalm en gematigd, je bent evenwichtig. Je bent een voorbeeld voor de jongens en meisjes die opvliegend zijn en zich niet kunnen beheersen.

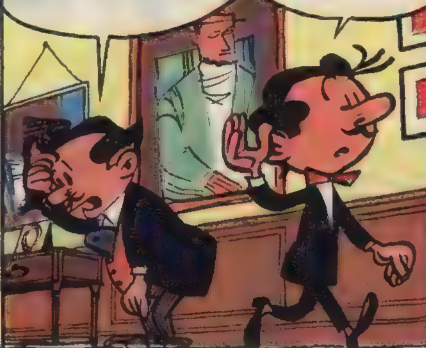

SPAGHETTI

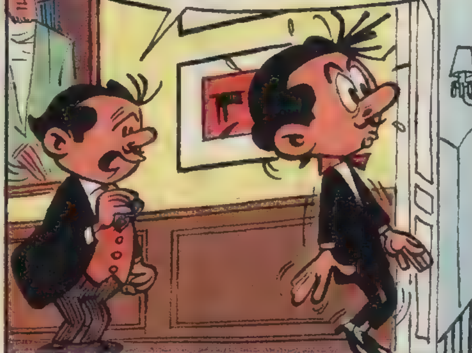
Prosjoetto staat perplex. Hij meende een schilderij van zijn

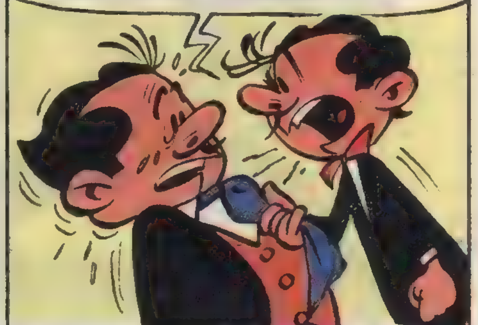

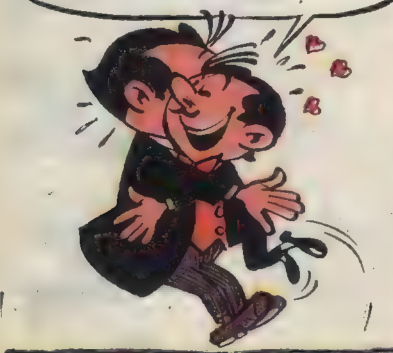

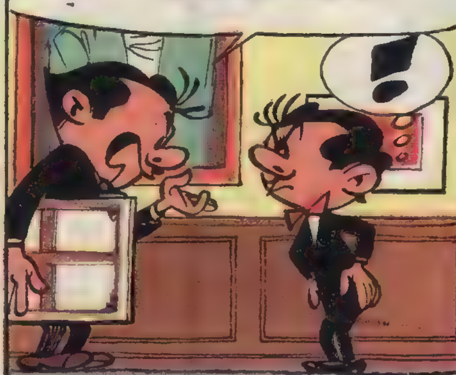

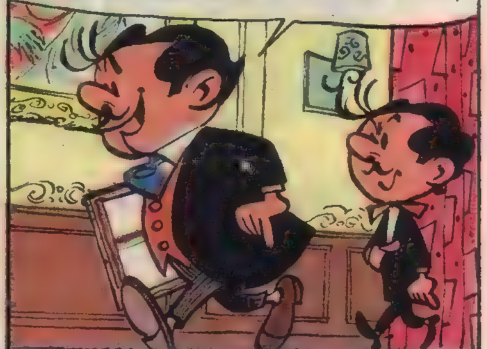

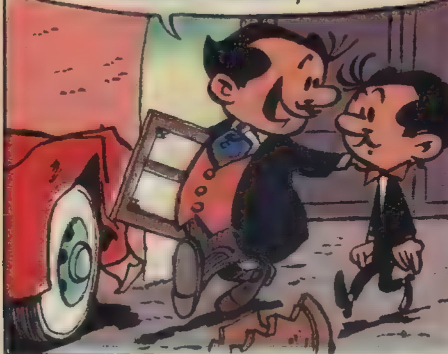

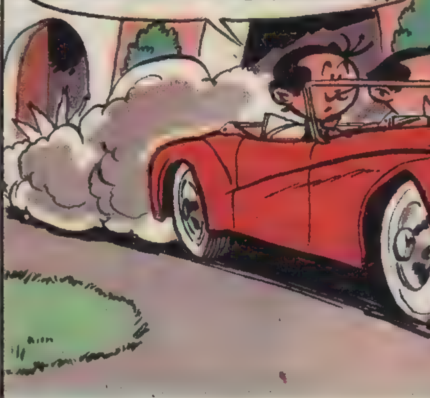

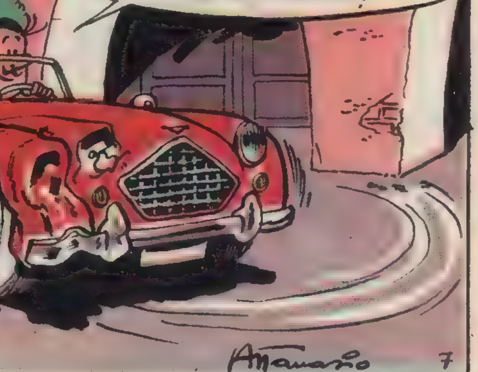

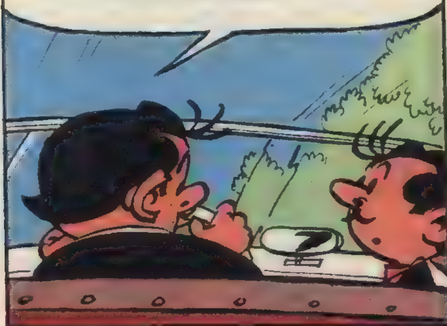

Zoekt een Baantje

TEKENING: D. ATTANASIO ★ SCENARIO: GOSCINNY

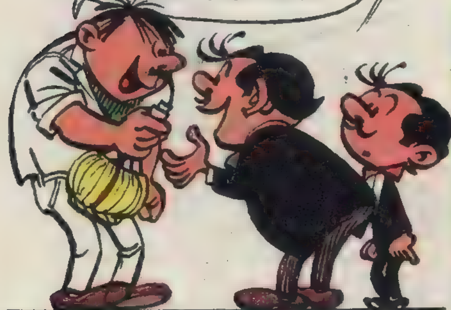
baas te hebben weergevonden maar het was slechts een copie.

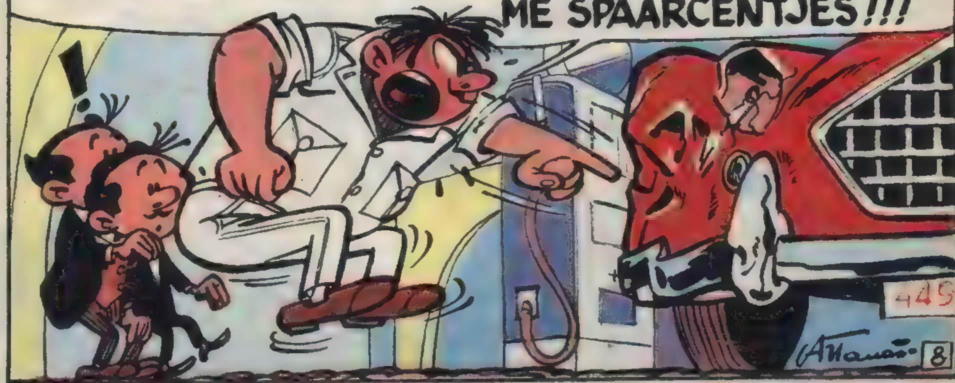

(Wordt voortgezet.)

WAAR IS DE EERSTE KAART VAN HET SCHATTENEILAND?

ZO het Schatteneiland nooit anders heeft bestaan dan in de verbeelding van een groot schrijver uit de negentiende eeuw, nl. Robert Louis Stevenson, is er toch een schat die verloren ging en die vandaag nog zeer ernstig wordt gezocht. Welke schat? Het gaat hier om de éérste kaart van het Schatteneiland getekend door de auteur zelf en die het beroemd geworden boek zou illustreren.

JE denkt wellicht dat Stevenson de kaart van zijn eiland heeft getekend nadat hij de roman schreef. Dit is echter niet het geval. Stevenson zelf vertelt het ontstaan van de kaart : op zekere dag tekende hij, om zich te amuseren en samen met zijn stiefzoon Lloyd Osbourne, een mooie kaart. Ze was heel nauwkeurig. Er waren bergen, valleien, steden, havens en enkele inhammen gemaakt door de zee. De kaart werd mooi in de verf gezet. Men gaf het eiland — want het was een eiland — een bepaalde ligging en zelfs de schaal en de afstanden werden nauwkeurig aangeduid. En toen verborg Stevenson een schat op dit eiland. Onnodig hieraan toe te voegen, dat die schat slechts in zijn verbeelding bestond! Met de kaart voor zich, schreef hij het verhaal van het schatteneiland.

Stevenson stuurde het manuskript naar de uitgever en hoorde nooit meer praten over de kaart die hij bij het manuskript gevoegd had. Hij zocht naar de kaart, de uitgever zocht er naar maar tevergeefs. De kaart bleef zoek!

Stevenson had er spijt over en aan de hand van zijn roman tekende hij toen een tweede kaart van het Schatteneiland. Hij verluchtte ze met walvissen, meerminnen en zeehonden en bovendien tekende hij er XVIIIe eeuwse zeilschepen bij; prachtige schepen met zeilen die bolden in de wind. Op de kaart staat met rode inkt geschreven :

De grote schat ligt hier. En ook deze vermelding : *geschonken door de hierboven vermelde J. F.* (kapitein Flint) *aan Mr. W. Bones, officier van de Walrus-Savannah ; 20 juli 1754. Getekend W. B.*

Stevenson beschreef het landschap dat hij eens had gezien zeer goed in zijn boeken. Het is niet onmogelijk dat hij op één van zijn reizen een eiland* heeft gezien dat er precies uitziet als zijn Schatteneiland. De tweede kaart die hij er van maakte wordt bewaard in de Verenigde Staten.

Mischien komt er op zekere dag wel een avonturier die het Schatteneiland gaat zoeken of... die op speurtocht gaat naar de kaart die Stevenson van het Schatteneiland tekende!

Hij werd 110 jaar geleden geboren

ROBERT-LOUIS STEVENSON

ER waaide een krachtige noordenwind, een wind zoals er alleen een kan blazen in de Golf van Forth in Schotland. Om niet door die wind te worden meegesleurd, klemde die tienjarige lang opgeschoten, tengere jongen de hand van zijn vader stevig vast.

— Kijk Robert, kijk naar mijn vuurtoren! Is hij niet prachtig, riep ingenieur Thomas Stevenson geestdriftig uit. Mijn vader heeft hem gebouwd. Ik zet het werk van mijn vader voort en jij zult eens mijn taak voortzetten.

Maar de jongen antwoordde niet. Hij had een broertje dood aan wiskunde. Hij hield er van kriskras over het land te zwerven. Hij hield van de zee en van de zeebries. Hij beeldde zich in dat hij Robin Hood was of een andere outlaw uit lang vervlogen tijden. Zijn moeder las hem die boeiende verhalen voor. Zijn moeder was ziek en lag steeds op een divan. Indien zijn longen het toelieten — hij hoestte reeds zoals zijn moeder — dan zou hij de wijde wereld intrekken en op zoek gaan naar het groot avontuur.

De wijde wereld in...

Toen Robert zeventien jaar geworden was, liet zijn vader hem inschrijven aan de universiteit van Edinburgh. Maar de jonge man studeerde niet ernstig. Hij verzuimde de cursussen en zat vaak in de herbergen bij de matrozen. Hij hield van hun warme hartelijkheid, van hun ruwe gesprekken, van hun verhalen over verre en vreemde landen. En het onvermijdelijke gebeurde! Vader Stevenson gaf zijn zoon geen geld meer.

Robert zwaaide een plunjezak over de schouder, nam een wandelstok in de hand en ging op weg. Te voet doorliep hij Frankrijk. Hij maakte schetsen en kleine reisberichten die hij af en toe aan Londense kranten kon verkopen. En op zekere dag vaarde hij naar Amerika op het dek van een cargo. Toen hij ontscheepte was hij doodziek. Fanny Osbourne, een jonge verpleegster, verzorgde hem. Hij huwde met haar. Om in het onderhoud van zijn gezin te voorzien schreef hij de « Avonturen van David Balfour ». Het boek kende geen groot succes.

De ontdekking van het Schatteneiland

Het regende en Lloyd Osbourne, de jongen die Fanny uit een vorig huwelijk had, verveelde zich. Hij vroeg aan zijn stiefvader iets voor hem te tekenen en op een wit blad papier, schetste Stevenson een kaart. Het was de kaart van een eiland met kusten diep uitgesneden door de zee. In een hoek van het blad schreef Stevenson : « Treasure Island » — Schatteneiland. En Robert Stevenson improviseerde een verhaal bij dit eiland, een vreemde geschiedenis van piraten... Hij vertelde het verhaal aan zijn vrienden. Een van hen, een criticus, kon er Stevenson van overtuigen het verhaal te schrijven en naar een uitgever te sturen. Het verhaal verscheen eerst als feuilleton in een kinderblad, nadien werd het gebonden. Het was een groot succes. Sedert « Robinson Crusoe » had Engeland zich niet meer in die mate voor een boek geïnteresseerd! Zelfs Gladstone, de eerste minister, bekende dat hij tot twee uur in de nacht gelezen had omdat de lectuur van het « Schatteneiland » hem zodanig boeide...

Leve het avontuur!

Na het « Schatteneiland » volgden : « De Zwarte Pijl », « Prins Othon », « Dr. Jekyll en Mr. Hyde ». Stevenson is vijf en dertig jaar en hij is beroemd! De dagbladen betalen hem een honorarium van 10.000 dollar per jaar om wekelijks één artikel te schrijven. Maar Stevenson is ziek en hij trekt zich steeds meer terug in zijn dromen. Hij zwerft opnieuw en maakt lange kruisvaarten in de Stille Oceaan en brengt ondermeer een bezoek aan Tahiti en Honolulu. In december 1888 vestigt hij zich op de Samoa-eilanden en schrijft prachtige verhalen. Het is daar dat hij stierf op 3 december 1894, nauwelijks vier en veertig jaar oud. Hij stierf aan zijn schrijftafel.

Ook de moderne jeugd is verslingerd op het « Schatteneiland ». Heb je dat boek nog niet gelezen? Schaf het je dan dadelijk aan!

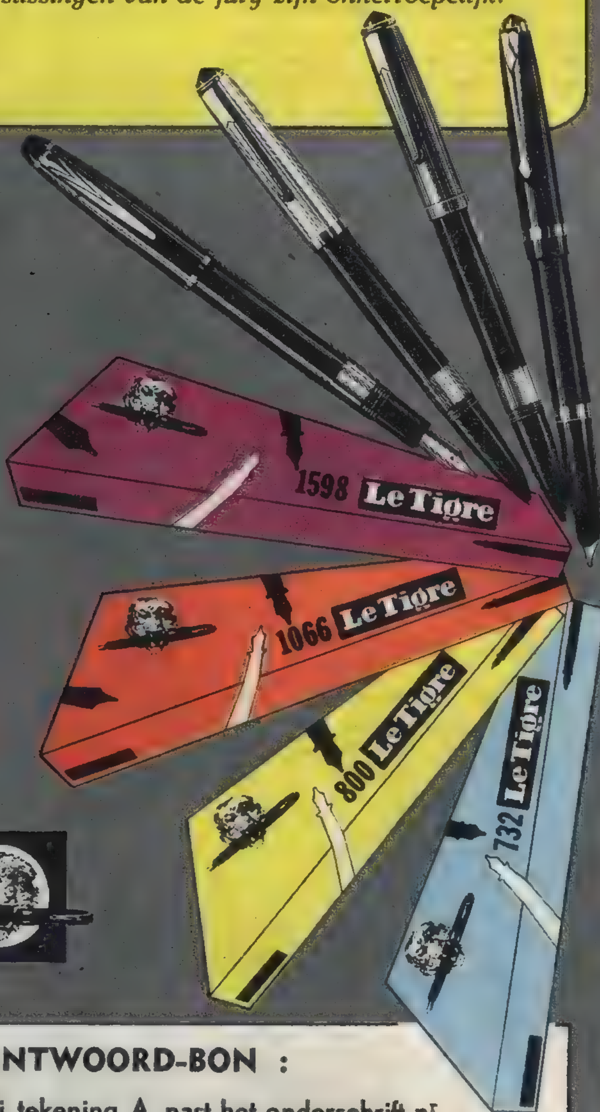

De WARENHUIZEN A l'INNOVATION
en Le Tigre, uw vulpen, presenteren u een KOSTELOOS GROOT SPEL!

SPEL :

Met een LE TIGRE vulpen heeft onze tekenaar vier humoristische tekeningen gemaakt. Maar onze vriend heeft zich met de onderschriften vergist. Het komt er voor U op aan alles weer op zijn juiste plaats te brengen!
Zend onmiddellijk de oplossing van deze prijsvraag aan PUBLI-ART, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, en wel vóór uiterlijk 10 september, het postmerk geldt als bewijs.
LE TIGRE beloont de eerste 500 juiste antwoorden met een prachtige vulpen of een fraai vulpotlood LE TIGRE. Alleen de op de nevenstaande bon opgegeven antwoorden worden onderzocht.
De beslissingen van de jury zijn onherroepelijk.

publi art

ANTWOORD-BON :

Bij tekening A past het onderschrift nr .....
Bij tekening B past het onderschrift nr .....
Bij tekening C past het onderschrift nr .....
Bij tekening D past het onderschrift nr .....

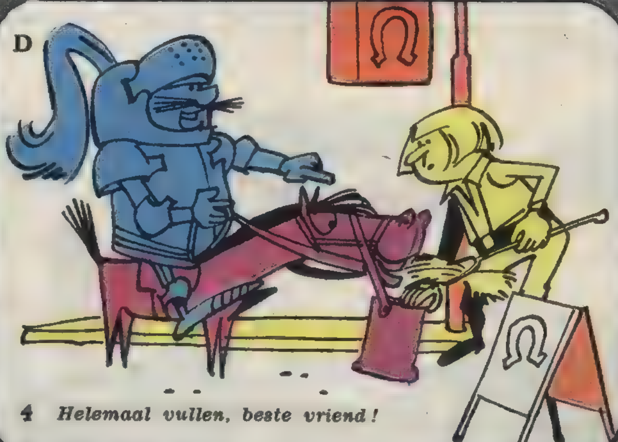
Naam : ....
Geboortedatum : ....
Adres : ....
....

Zo ik win, zal ik mijn prijs afhalen in de warenhuizen A L'INNOVATION van de stad ....

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TALLEYRAND SPEELT EN VERLIEST...

DE « hinkende duivel » had er de Vier Groten kunnen toe overhalen Frankrijk een voordelig verdrag te geven. Europa had er immers belang bij dat Frankrijk rustig zou blijven, dat men de restauratie van de Bourbons aanvaardde en dat de Fransen het met hun nieuwe koning zouden kunnen vinden. Om Lodewijk XVIII populair te maken moest hij een goed vredesverdrag kunnen verkrijgen. Dat was al heel mooi, maar Talleyrand wou nog meer...

1. — HET WEENS CONGRES

ER moest niet alleen een nieuwe kaart van Frankrijk gemaakt worden, maar ook een van Europa. Napoleon had immers geen enkele grens in Europa geëerbiedigd ! De Vier Groten besloten te Wenen bijeen te komen om aan dit moeilijk werk te beginnen. Prins Metternich, kanselier van Oostenrijk, ontving de diplomaten met veel pracht en praal. Aan grootse en vrolijke feesten werd miljoenen uitgegeven.

2. - HET SPEL VAN TALLEYRAND

FRANKRIJK en de « kleine overwinnaars » waren niet uitgenodigd in Wenen. Talleyrand, die een groot diplomaat was, kon de kleine naties op zijn hand krijgen. Dat waren Zweden, Spanje, Portugal. Men was verplicht de Vier Kleinen eveneens uit te nodigen. Toen het zo ver was, zei Talleyrand tot de afgevaardigden van Pruisen, dat ze een groter stuk moesten opeisen... En Oostenrijk werd daardoor erg ongerust. Hij moedigde Rusland aan zijn grens een flink stuk te verlengen en dit zag Engeland met lede ogen aan. Oostenrijk werd tegen Pruisen, Engeland tegen Rusland uitgespeeld. Voor Talleyrand ging alles goed. Hij werd de scheidsrechter van het Congres.

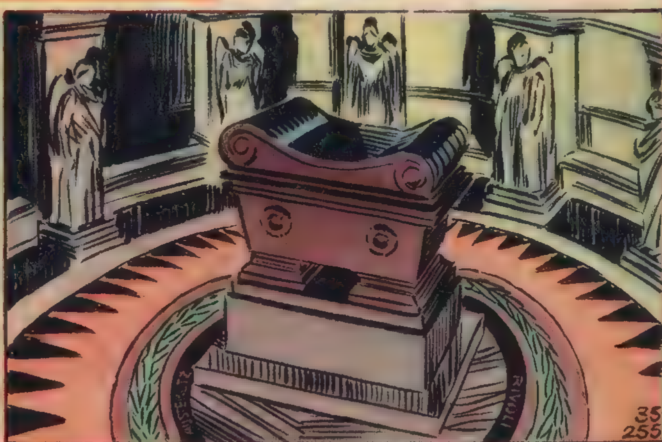
3. — NAPOLEON

MAAR toen verliet Napoleon het eiland Elba en ontscheepte op 1 maart 1815 te Cap Juan op Franse bodem. Dit nieuws sloeg te Wenen in als een bom. Talleyrand zag dat al zijn moeite verloren was. De keizer rukte naar Parijs op. Te Grenoble gaf kolonel La Bédoyère hem het garnizoen over. Te Auxerre viel Ney hem in de armen. Het was voor Napoleon een zegevierende terugkeer en op 20 maart stond hij in de Tuilerieën. Het was een triomf !

4. — WATERLOO

LODEWIJK XVIII vluchtte naar Gent en verbleef er gedurende deze « Honderd dagen ». De geallieerden namen de wapens opnieuw op. Napoleon viel België binnen en op 18 juni stond hij in de omgeving van Waterloo. De Engelsen, onder het bevel van Wellington sneden hem de weg naar Brussel af. Op het ogenblik dat hij hen terug kon slagen, kwam Blücher met zijn leger opdagen. Voor Napoleon was de slag verloren. De geallieerden eisten toen de onvoorwaardelijke overgave, de Engelsen scheepten Napoleon in op de « Bellerophon » en voerden hem naar het eiland Sint-Helena...

5. — TWEEDE VERDRAG VAN PARIJS !

FRANKRIJK werd opnieuw overrompeld en geplunderd. Op 20 november kreeg Lodewijk XVIII zijn troon weer, maar men kan niet zeggen dat hij populair was of werd !... Het verdrag dat hij moest ondertekenen was niet meer zo gunstig voor zijn land. Frankrijk moest schadevergoeding betalen en een bezetting voor lief nemen. Napoleon stierf in 1821 op Sint-Helena. Later werd zijn stoffelijk overschot naar Parijs gebracht. Het rust thans in de Dôme des Invalides. (Wordt voortgezet.)

LEVE DE VOETBAL !

DE tijd gaat snel. Binnen enkele dagen is koning voetbal weer in het land. De voetbalsport, die in onze gewesten zo populair is, en ons vele zondagen boeit, brengt ook zorgen mee. Inderdaad, wat zullen onze Rode Duivels presteren in het komende seizoen ? Zal Lierse zijn titel van Belgisch kampioen kunnen behouden of welke club zal het beter doen dan Lierse ?

We zijn optimisten en we hebben de indruk dat het volgende voetbalseizoen in ons land zeer mooi spel zal brengen. Ten slotte spelen onze clubs niet zo slecht! De mooiste match die ik in het afgelopen seizoen heb gezien, was die welke te Barcelona werd gespeeld tussen Real Madrid en een Catalaanse club in de halve finale voor de Europabeker. Wij verlangen niet de perfectie van de Spaanse clubs te bereiken. We hebben daarvoor niet de middelen en ook niet de spelers ! Wisten jullie, dat de club van Santiago Bernabeu zich de luxe heeft gepermitteerd de beste voetbalspelers ter wereld in een voetbalelftal samen te brengen ? We moeten niet trachten hetzelfde te doen, want dat is niet mogelijk. Het enige wat we kunnen hopen, is de club met de beste spelers ter wereld af en toe te zien spelen...

In ons land woedt er nog steeds een stille, maar hardnekkige strijd tussen de voorstanders en de tegenstanders van de voetbal als beroep, met andere woorden van het beroeps-voetbalspel. We wachten geduldig tot het geschil in het minne zal geregeld zijn. We hebben tijd ! Intussen moeten we echter trachten het peil van « al » onze clubs en van « al » onze voetballers op te voeren. Dat kan, en naar mijn mening moet dat gebeuren. Al de voetbalspelers, zowel van de grote als van de kleine clubs, zouden moeten hun best doen om 's zondags op het groene veld mooiere en betere matchen te spelen.

FAIR PLAY OP HET GROENE VELD !

Bij het begin van het voetbalseizoen, dring ik er nogmaals op aan steeds en in alle omstandigheden sportief en eerlijk te spelen. Niet alleen de voetbalspelers moeten hiervoor hun best doen, maar ook de supporters. Zij zijn het vaak die een match doen ontaarden in een ruw catchspel. Dat mag niet ! Het is niet door ruw te spelen dat we beter zullen spelen en mooiere resultaten zullen behalen in het buitenland. Integendeel. We wensen al de spelers veel succes. We zullen iedere zondag present zijn om hen hartelijk toe te juichen.

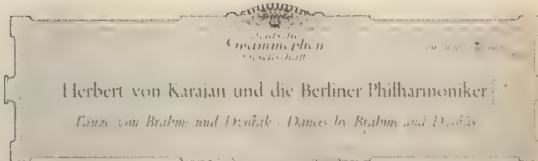
EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

HONGAARSE- EN SLAVISCHE DANSEN

MEN noemt von Karajan heel vaak een « tovenaar » en die naam is goed gevonden. Weet je iets over hem? Neen? Luister dan: Hij werd geboren te Salzburg, de geboortestad van Mozart, op 5 april 1908. Hij had een grote muzikale begaafdheid en wou pianist worden. Hij was het wonderkind van Salzburg! Hij studeerde aan het beroemde Mozarteum en kreeg, toen hij negentien jaar oud was, een plaats als dirigent in de stad Ulm. Enkele tijd later verving hij op staande voet de dirigent die een uitvoering van « Figaro's Bruiloft » moest leiden en het succes was zeer groot. In 1934 werd Herbert von Karajan Generalmusikdirektor van het stadstheater van Aken benoemd. Hij was op dit ogenblik in Duitsland de jongste dirigent met deze titel. In 1937 leidde hij in de stadsopera van Berlijn een uitvoering van « Fidelio » en hij werd onmiddellijk aangeworven als gastdirigent van de beroemde Berliner Philharmoniker. In 1941 nam Herbert von Karajan de leiding van de Berliner Staatskapelle op zich.

Na de oorlog vinden we hem in Wenen aan het hoofd van het Philharmonisch orkest van de stad. In Londen hervormt hij het beroemde Philharmonia Orchestra. Hij maakte van de Philharmonia werkelijk een precisie-instrument en één van de beste orkesten ter wereld. Aan het hoofd van de Berliner Philharmoniker dirigeert Herbert von Karajan de werken van Johannes Brahms, Anton Dvorak en andere grote meesters. Hij is het die de grootste Duitse dirigent Wilhelm Furtwängler, na diens dood, opvolgt.

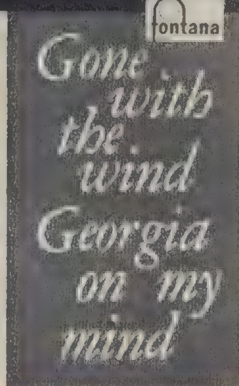
Op de plaat die we hier voorstellen (Deutsche Gramaphon Gesellschaft LPM 18.610 33t.) dirigeert Herbert von Karajan de Berliner Philharmoniker in acht Hongaarse dansen van Johannes Brahms en vijf Slavische dansen van Anton Dvorak. Is het wel nodig hieraan toe te voegen dat de uitvoering meesterlijk is? Voor platenliefhebbers het neusje van de zalm!

THE DAVE BRUBECK QUARTET

EEN plaatje dat al de jazzliefhebbers zal interesseren: The Dave Brubeck Quartet in « Gone with the wind » en « Georgie on my mind ». (Fontana 467.130 TE 45 t.)

Het kwartet is samengesteld uit Paul Desmond, altosax; Joe Morello, drums; Gene Wright, bass. Pianist en leider: Dave Brubeck.

Dave Brubeck, een der beste jazzpianisten van heden, stamt uit Californië en was een leerling van de Franse componist Darius Milhaud. Dit kan misschien enige verwondering baren, maar het is een feit dat alle puike jazzpianisten een zeer klassieke en uiterst verzorgde muzikale opleiding hebben gehad. Volgens sommige muziekcritici doet het spel van Dave Brubeck meer denken aan Johann Sebastian Bach dan aan de veteranen van de Jazz uit New Orleans. Oorspronkelijk was de piano geen jazzinstrument zoals de trompet. De piano bracht klaarheid in de jazzmuziek en werd, dank zij een reeks van bekwame pianisten, onmisbaar in de jazz. Een van de éérste en belangrijkste jazzpianisten was Jelly Roll Morton.

Verder: Scott Joplin, Teddy Wilson, Mel Powell, Joe Busken, Nat « King » Cole (eer hij beroemdheid verwierf als zanger) Count Basie, Jimmy Jones, Fats Weller en Thelonius Monk.

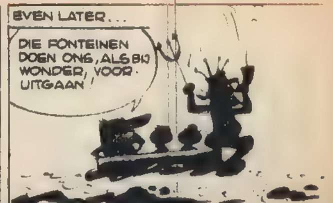
Wist je dat Fats Waller en Thelonius Monk ook het orgel bespelen. Neen, niet het zoetsappig bioscooporgel, maar het zware, machtige kerkorgel!

Het standbeelden-eiland

Parein

WORDT VOORTGEZET

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

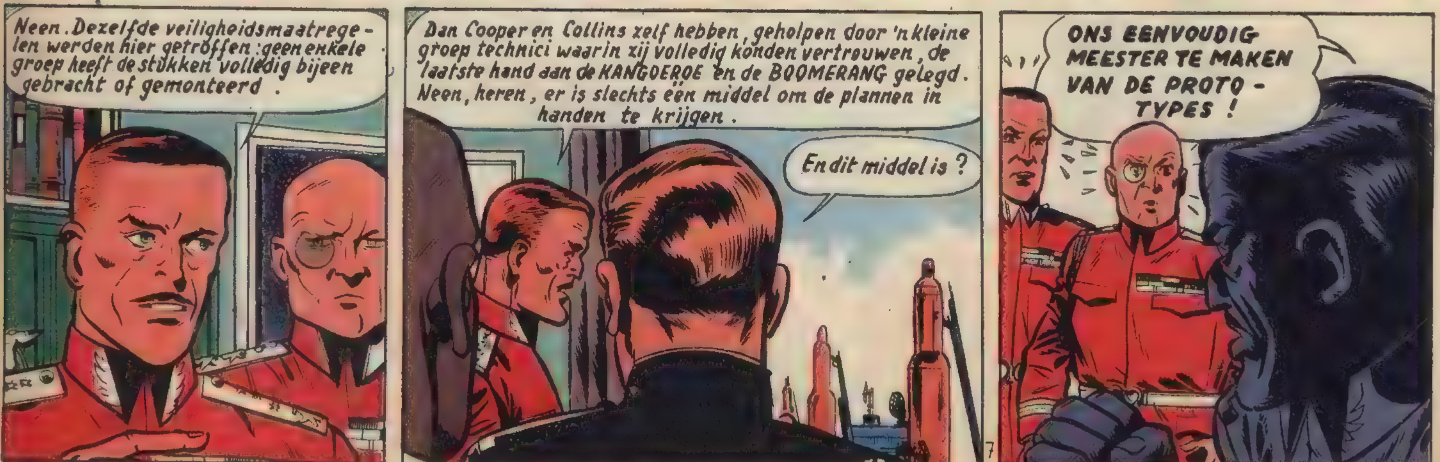
HET

Een vreemde mogendheid interesseert zich voor de « Kangoeroe »,

WAAGSTUK

door A. WEINBERG

...n toestel dat gebouwd werd door Marc Collins en Cooper.

(Wordt voortgezet.)

Roman van Fernez

DE AVONTUREN
VALSTRIK TE

Jimmy Stone van de F.B.I. wordt belast met het opsporen van een spionagenet dat in Hongkong is gevestigd. H

DERDE HOOFDSTUK

ENKELE FIGUREN UIT HET DRAMA

MOEIZAAM stond de eerbiedwaardige Seng-Li Foe op en liep met kleine pasjes door zijn salon-bibliotheek, waar door elkaar de meest zeldzame voorwerpen van Chinese kunst stonden opgestapeld.

Hij was klein noch groot, rond maar niet zwaarlijvig. Op het eerste gezicht gaf men hem ongeveer zestig ; maar zoals voor de meeste Aziaten van middelbare leeftijd, was het ook hier moeilijk zijn juiste leeftijd te schatten. Zijn huidskleur was betrekkelijk licht en zijn bolle ogen amper gespleten.

Seng-Li stond bij het balkon van waar men een van de mooiste uitzichten ter wereld had. Hij klopte zachtjes tegen zijn dik buikje dat goed te zien was onder zijn paars zijden gewaad. Bij Seng-Li betekende dit machinaal gebaar altijd innerlijke voldoening. Door de glazen deur van het salon kon men een gedeelte van Victoria zien. Vanuit deze observatiepost zag men met één oogopslag, de haven-installaties en de gloedrode spiegel van de zeeëngte in het westen afgezet door Kwoloon en de heuvels van de Nieuwe Gebieden (1). Een paar kilometer verder, achter de donkere streep die de horizon afzoomde, schuilde een reus : Rood China met haar onmetelijke uitgestrektheid en zeshonderd miljoen inwoners.

Seng-Li glimlachte. Hij wist dat hij niets te vrezen had. Zijn bevoorrechte positie was een waarborg tegen de onrust waarmee de andere inwoners van de kolonie te worstelen hadden... Hij zocht naar zijn verrekijker, en constateerde dat hij niet meer op de plaats lag waar hij hem voor het laatst had neergelegd. Hij fronste de wenkbrauwen en liep terug naar zijn schrijftafel, maar hij had geen tijd om te bellen. Er werd zachtjes op de deur geklopt net toen hij op de bel wilde drukken.

— Kom binnen, riep Seng-Li, met zijn zachte keelstem.

Tsi verscheen. Op de palm van zijn hand, droeg hij een klein theeblaadje. Hij had een vrolijk rond gezicht. Zijn kleine gestalte, zijn donkere huidskleur en zijn gezette figuur verraadde dat hij uit een van de zuidelijke provincies kwam. Ook hij droeg het lange Chinese gewaad.

— Schenk de thee en trek je terug, zei Seng-Li op verveelde toon. Ik wens te mediteren. Waar heb je mijn verrekijker gelegd ?

— Ik heb hem in het kleine bureautje opgeborgen, meester, antwoordde de huisknecht met brede glimlach. Mijnheer Tsjoe-Jang is net aangekomen, wilt u hem ontvangen ?

— Hm... ja.

Zodra hij de sterke zwarte thee, die de oude heer iedere dag om dezelfde tijd als hongerwekkend middel nam, had geserveerd, verdween Tsi op zijn tenen. Dertig seconden later kwam Tsjoe-Jang, de privé-secretaris van de heer des huizes binnen. Hij droeg westerse kleren en stond bij de deur stil om eerst een kleine buiging te maken.

— Hoe staat het met onze zieke ? vroeg Seng-Li met kleine gulzige slokjes van zijn thee genietend. Is hij nog altijd gedwee ?

— Hij bezorgt ons geen last, antwoordde Tsjoe-Jang, en voelt zich zo goed als dat in zijn geval mogelijk is. Van die kant zijn er geen moeilijkheden. Daarentegen...

— Nu, en ? zei de oude heer een tikje ongeduldig. Spreek op, wat is er aan de hand ?

— Ik kom u twee nieuwtjes brengen, beide zijn belangrijk. De Verenigde Staten hebben een geheimagent naar Hong-Kong gestuurd. Hij heet Jess Kelly en landt morgen. Een andere Amerikaan, Ralph Forbes, reist met hetzelfde vliegtuig. Ik heb vernomen dat hij belast is met een handelsmissie waarvoor hij waarschijnlijk uw hulp zal vragen.

— Goed, we zullen wel zien, zei de oude heer. Is er nog wat ?

— Ja, en dit is veel ernstiger... Men heeft mij zo net medegedeeld dat Seng-Lo-Foe verdwenen is. Sinds vier en twintig uur heeft men hem niet meer gezien. Er is een enquête geopend, maar niemand in Taïpeh (2) kan enige verklaring voor de verdwijning van uw zoon geven...

Het woord « zoon » had Tsjoe-Jang met tegenzin uitgesproken, alsof het hem moeite kostte.

Seng-Li stond zó plotseling op dat hij zijn theekopje op het blad omgooide. De verwondering deed zijn kleine oogjes nog zwarter lijken, en zijn rechterooglid trilde.

— Maar dat is onmogelijk, fluisterde hij eindelijk, het gaat hier niet om een slippertje en een kidnapping komt niet eens ter sprake !

— Niettemin heeft men sinds gistermorgen niets meer van hem gehoord.

De oude heer liep haastig naar het raam, maar bleef niet staan om het uitzicht te bewonderen. Hij draaide zich om en kwam weer naar zijn bezoeker toe. Angst verwrong zijn trekken. Hij snakte naar adem.

— Het is ernstig, zeer ernstig. Denk je dat hij van plan is om naar Hongkong terug te komen ?

Tsjoe-Jang, haalde zijn schouders op.

— Wie zal het weten ? In ieder geval kan u een bezoek verwachten.

Een paar seconden lang heerste er een drukkende stilte in het salon van de eerbiedwaardige financier. Seng-Li zat met gebogen hoofd naar een hoekje van het tapijt te staren en was in zijn gedachten verdiept. Tsjoe-Jang daarentegen bewaarde een onverstoorbare houding. Onbeweeglijk wachtte hij geduldig tot zijn meester opnieuw het woord tot hem zou richten.

— Je weet wat je te doen staat, zei de oude Chinees eindelijk. ONDER GEEN ENKELE VOORWAARDE MAG MIJN ZOON IN HONGKONG LANDEN !

★

Buiten de gewone schaar Britse zakenlui, met hun baksteenachtige gelaatskleur, veroorzaakt door het drinken van een te grote hoeveelheid whisky, waren de andere passagiers van de clipper van de American Airways : een paar oude Amerikaanse toeristen, twee jonge Engelse meisjes die uitbundig over hun verrukkelijk verblijf in Californië praatten, en handjevol Chinezen, in palm-beach en gabardine kostuums, en ten slotte een Hindoe wiens fluwelen donkere ogen een ver en ondoorgrondelijk visioen schenen te aanschouwen. In dezelfde clipper zat natuurlijk ook Jess Kelly : een joviale kerel met ros haar, die zijn buurman al een uur bezig hield met een relaas over zijn krachttoeren als visser. Genoemde buurman scheen zich maar matig voor het verhaal te interesseren.

Zodra Hongkong in het gezicht was, kwam er leven in het vliegtuig. Als een bezige bij, pikte de steward haastig alle plateau's en glazen op. Dit dwong Jimmy Stone zijn whisky in één teug uit te drinken.

Met vragen overrompeld, deed de airhostess heldhaftige pogingen

VAN JIMMY STONE
HONGKONG

Geïllustreerd door Ref

chijnt dat deze organisatie medeplichtigen heeft in het Amerikaanse consulaat of in de omgeving van de machtige Seng-Li.

om aan een ieders nieuwsgierigheid te voldoen. Daarna vroeg zij de passagiers om de veiligheidsgordels vast te maken.

Na op het nippertje een enorme rotspunt te hebben vermeden, vloog de clipper door een bergengte. De luchtstromen waren er zo hevig dat verscheidene passagiers bleek werden. Een van de Engelse jongedames gaf een gil van angst. Maar het duurde niet lang. Bij de uitgang van de bergpas, ontdekten de passagiers, afgetekend tegen de groene zeespiegel, de tweelingsteden Kwoloon en Victoria, met aan hun oevers een vreemde armada van jonken, sampans, oorlogsschepen, vrachtschepen en zeilboten.

— U wordt verzocht uw veiligheidsgordels vast te maken, her-

haalde de airhostess met een innemende glimlach. Over een paar minuten landen wij.

Behalve het feit dat het erg klein en ongeriefelijk is, lijkt Kaï-Tak op alle andere luchthavens ter wereld. Jimmy Stone liep de loopplank af zonder verder naar Kelly om te kijken, en stapte in de richting van de douane- en immigratiediensten. Geduldig onderging hij de gebruikelijke formaliteiten. Een beleefde ambtenaar onderzocht zijn papieren. Een hoogmoedige douaneambtenaar, graaide wat verveeld door zijn koffer. Vijf minuten later stond de Amerikaan bij het wisselloket waar een bijziende bediende, een pak inlandse dollars (3) voor hem met vochtige vingers, uittelde. In het gebouw van de luchthaven heerste een zware vochtige warmte die ondanks het koele zeewindje niet verminderde. Zodra hij de bankbriefjes in zijn portefeuille had gestoken, ging Stone in het restaurant een koud biertje drinken.

Hij profiteerde er meteen van om even om zich heen te kijken. De meeste gezichten waren onbelangrijk. Zijn blik bleef even hangen op een jonge Chinees in een elegant witlinnen pak. De man stond tegen de bar aangeleund en scheen hem te observeren. Behalve zijn gevaarlijk uitziende spleetoogjes gaf zijn ronde figuur hem eerder de indruk van een goedige jonge boeddha. Zodra hij merkte dat Jimmy's blik op hem rustte, draaide hij het hoofd om en haalde een krant uit zijn zak..

De Amerikaan vermeed de autobus van het Hotel Peninsula, waarin reeds enkele passagiers van de clipper hadden plaats genomen, en liep naar de rij taxis die aan de rand van het vliegveld stationeerden. Hij gaf de chauffeur het adres van hotel Regina en stapte in de eerste taxi.

Op het ogenblik dat de auto wegreed, draaide hij zich om en zag door het achterruitje dat de jonge Chinees in het witte pak in de tweede taxi stapte en met de hand naar Jimmy's auto wees.

Stone leunde tegen de kussens aan en haalde de schouders op. Zijn blik kreeg een dromerige uitdrukking. Het feit dat hij reeds van bij zijn aankomst geschaduwd werd verontrustte hem niet uitermate. Het ergerde hem alleen. Waarom toonde men zoveel belangstelling voor hem? Hij wist het niet. Welk belang had de persoon van Ralph Forbes, handelsreiziger voor de General Pictures Company in de ogen van de Hongkong-spionnen?

Hij stak een sigaret op.

— Ach! dacht hij, waarom zou ik er mij druk om maken? De toekomst zal mij het antwoord geven...

★

Hotel Regina was het voorbeeld van een prettig compromis tussen Britse waardigheid en Amerikaans comfort. Kamer 178 die Higgins voor hem had gereserveerd, bevond zich op de tweede etage en had een uitzicht op de Causeway baai.

Opgefrist door een ijskoude douche, schoof Stone het bamboegordijn opzij en stapte op het balkon. Het prachtige schouwspel benam hem de adem. De haven fonkelde van duizenden lichtjes, rode en groene lampjes flikkerden als katteogen, witte schijnwerpers waarvan de stralen over het dek van de zeilboten flitsten en het nikkel met zilveren bliksemstralen tooide, enorme lantaarns waarachter men de vreemde vormen van de jonken raadde... Uit deze wereld, door het weerkaatsende zwarte water verlengd tot een bonte parelsnoer, steeg een lucht op van zeewater en slijk, een andere lucht ook, gemengd en meer genuanceerd, die van het Oosten...

★

Jimmy had zijn tijd niet verkwist. Zodra hij zijn koffers had uitgepakt, belde hij het Amerikaanse consulaat op, waar men hem in verbinding zette met John D. Jeffery, de secretaris die belast was zijn onderhoud met Seng-Li voor te bereiden. Jeffery had een sympathieke vriendelijke stem, en zei dat het hem veel genoegen deed een landgenoot een dienst te kunnen bewijzen. De twee mannen moesten elkaar trouwens om 21 uur voor de borrel treffen.

Merkwaardig genoeg, had dit telefoongesprek de jonge Amerikaan herinnerd aan de geheimzinnige boodschap van Bill Warren : « SURVEILLEER DE HARPIJ ». Dit verbijsterde hem want welk verband kon er bestaan tussen een harpij en een ambtenaar van het consulaat?

Uit ervaring wist Stone dat men instinctieve waarschuwingen niet al te licht moest opnemen, zelfs al lijken zij volkomen onbenullig...

Hij nam zich voor hier later op terug te komen.

(1) Een gebied in 1898 door China aan Groot Brittannië verhuurd voor negen en negentig jaar.
(2) Hoofdstad van Formosa.
(3) De Hongkong dollar is ongeveer 6 frank of 40 cent waard.

(Wordt voortgezet.)

Jimmy Stone liep naar het tolkantoor...

De Eerste Marathon

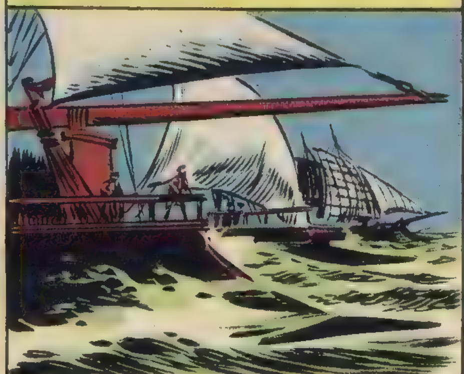
TEKST: V. DUVAL. TEKENINGEN : L. & F. FUNCKEN.

WE MOGEN NIET WACHTEN DAT ZE ONS OVERROMPELEN. VOORUIT, TEN AANVAL!

DE DAPPERE HOPLIETEN LEGGEN DE 1.500 M. DIE HEN VAN DE VIJAND SCHEIDEN IN LOOPPAS AF. DAN BEGINT ER EEN BLOEDIGE STRIJD.

DE RECHTERFLANK VAN HET PERZISCH LEGER DAT STRIJDT OP MOERASSIGE GROND WORDT UITGEROEID. HET PERZISCH LEGER WIJKT....

WE HEBBEN OVERWONNEN! ALS ATHENE ONZE TRIOMF VERNEEMT DAN WORDT ER FEEST GEVIERD

GEEFT U MIJ DE TOELATING HET HEUGLIJKE NIEUWS TE GAAN BRENGEN.
MAAR JE BENT REEDS UITGEPUT DOOR HET GEVECHT.

DE GODEN ZULLEN ME DE NODIGE KRACHT GEVEN.
GA, DAPPERE PHIDIPIDES! WEES DE ÉÉRSTE OVERWINNAAR DIE DOOR ONZE LANDGENOTEN ZAL GEKROOND WORDEN.

EN MET DE WAPENS NOG IN DE HAND, BEGINT DE JONGE SOLDAAT DE TOCHT VAN MARATHON NAAR ATHENE: 42 KM.

HET IS WARM. HIJ IS DOODMOE EN AF EN TOE WANKELT HIJ ....

VOLKOMEN UITGEPUT BEREIKT HIJ EINDELIJK DE STAD.
EEN KOERIER!
BRENG JE NIEUWS?

BURGERS VAN ATHENE, VERHEUGT U, WE HEBBEN DE PERZEN OVERWONNEN TE MARATHON.

DE HELD IS DOODMOE NEERGESTORT.
HET HART VAN DEZE DAPPERE KRIJGER HEEFT OPGEHOUDEN TE SLAAN.

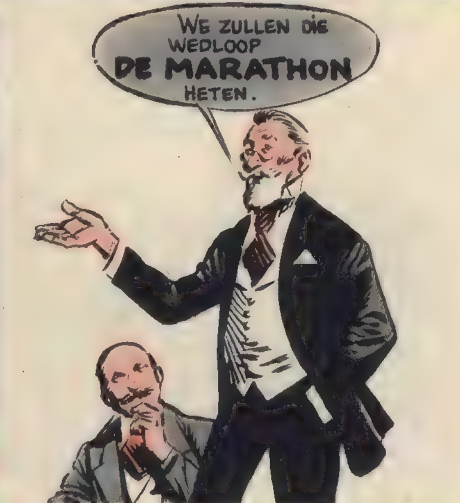

VIER EN TWINTIG EEUWEN ZIJN VOORBIJ GEGAAN. OP 23 JUNI 1894 ZET BARON PIERRE DE COUBERTIN ZIJN PLANNEN UITEEN VOOR EEN MODERNE OLYMPIADE...
HET VERHEUGT ME TE KUNNEN MEEDELEN, DAT 34 NATIES ER MEE AKKOORD ZIJN DE OLYMPISCHE SPELEN OPNIEUW IN TE RICHTEN.

IN HET RAAM VAN DEZE SPELEN WIL IK EEN WEDLOOP INRICHTEN OVER 42 KM. D.W.Z., DE AFSTAND AFGELEGD DOOR DE SOLDAAT VAN MARATHON.

WAT EEN DWAASHEID!
DAT IS NIET MOGELIJK!

GEEN ATLEET ZAL HET ZO LANG UITHOUDEN!
WE KONDEN HET TOCH PROBEREN.

IK BEN AKKOORD.

WE ZULLEN DIE WEDLOOP DE MARATHON HETEN.

IN MAART 1896 IN HET DORPJE MARUSI NABIJ ATHENE.

DAG, MIJNHEER DE ONDERWIJZER.
DAG, SPIRIDIOU LOUYS! JIJ LEGT VEEL KM. AF PER DAG EN DAT ONDER DE ZENGENDE ZON!

JA, OM IN DIT LAND BRIEVENBESTELLER TE ZIJN, MOET JE KLOEKE BENEN HEBBEN!
HEB JE AL IETS GEHOORD OVER DE OLYMPISCHE SPELEN EN DE WEDLOOP OVER 42 KM.?

WAAROM LAAT JE JE NIET INSCHRIJVEN?
IK HEB NOOIT AAN SPORTWEDSTRIJDEN MEE GEGAAN. DIE BUITENLANDSE KAMPIOENEN ZIJN BESLIST VEEL KNAPPER!

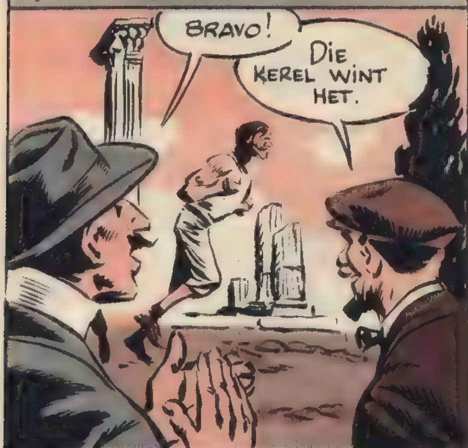

OP 5 APRIL 1896, WORDEN DE EERSTE MODERNE OLYMPISCHE SPELEN GEOPEND DOOR KONING GEORGES VAN GRIEKENLAND.

EN SPIRIDIOU LOUYS HAD ZICH LATEN INSCHRIJVEN VOOR DE MARATHON. DE NACHT VOOR DE WEDLOOP BRACHT HIJ DOOR IN GEBED.
3

Op 15 april, laatste dag van de Olympische Spelen stonden 24 concurrenten klaar voor de grote Marathon.

Kijk eens naar die Griek met zijn rokje aan !
Hij denkt dat de Marathon zo iets als een volksdans is !

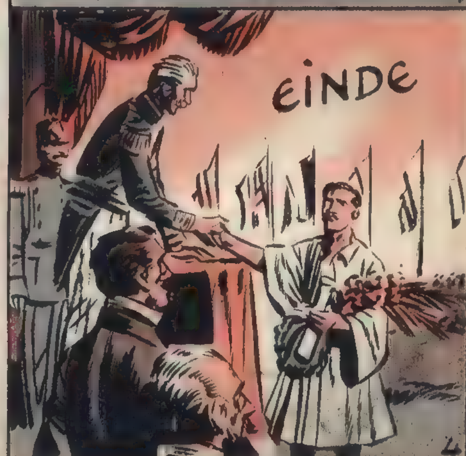

De Fransman Lermusiaux heeft de leiding. Hij wordt gevolgd door de Australier Flacke en de Amerikaan Blake.

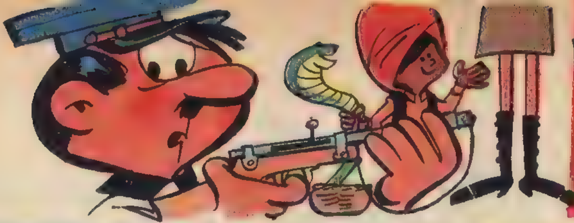

Te Chariste had hij drie km. voorsprong op zijn rivalen.
Bravo!
Die kerel wint het.

Maar op de 33e km. valt hij van uitputting neer ...

Even later moeten de Australier en de Amerikaan het opgeven. De hitte heeft hen neergeveld.

En 2 u. 58' 50" na het vertrek en 7 m. vóór zijn landgenoot Vassilakos ....
L. & F. Funcken

... komt de kranige brievenbesteller toe. Hij ontvangt de kroon uit de handen van de koning.
Einde
4

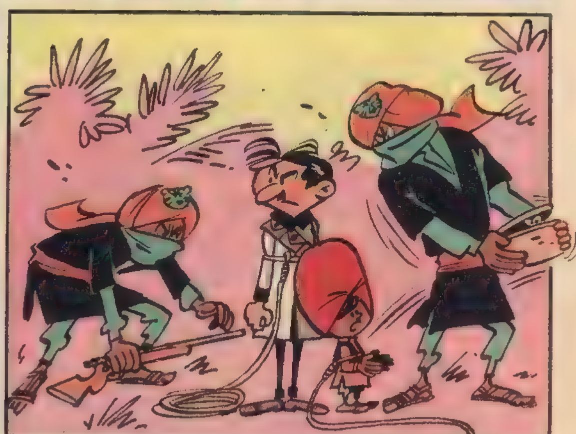
PECHVOGEL

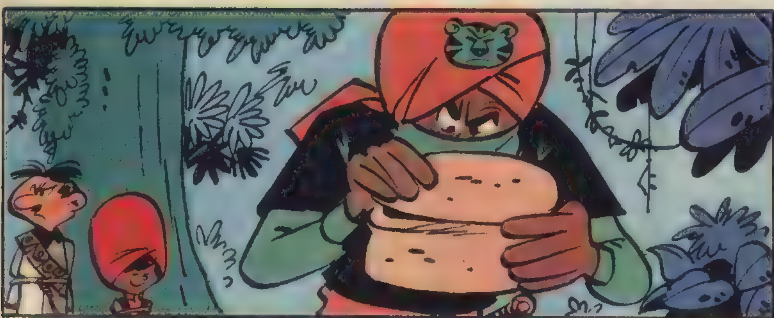

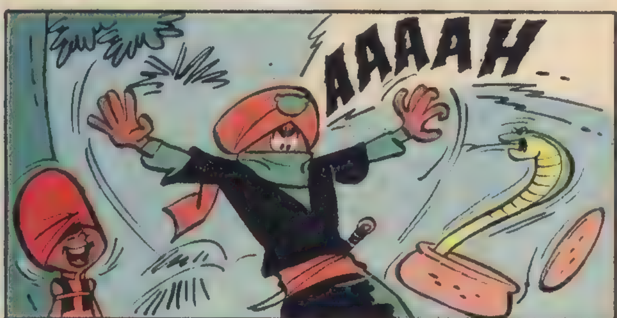

HET ZIJN DE GROENE TIJGERS!
HUN KLEUR HEEFT GEEN BELANG! HET ENIGE WAT IK WEET IS DAT ZE SLECHT OPGEVOED ZIJN!

NU HEEFT DAT GRAPJE LANG GENOEG GEDUURD, HE! IK EIS DAT MEN ONS VRIJ LAAT!
HE! HE! HE!

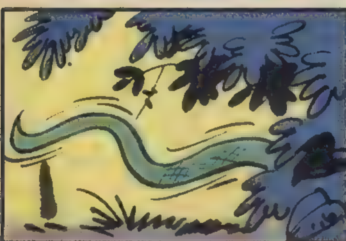

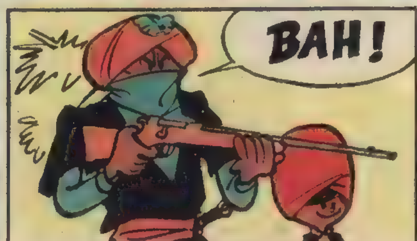

AAAAH...

LORGNET, LEG JE BENEN IN JE HALS EN LOOP!

BAH!

17

EN DE GROENE TIJGER

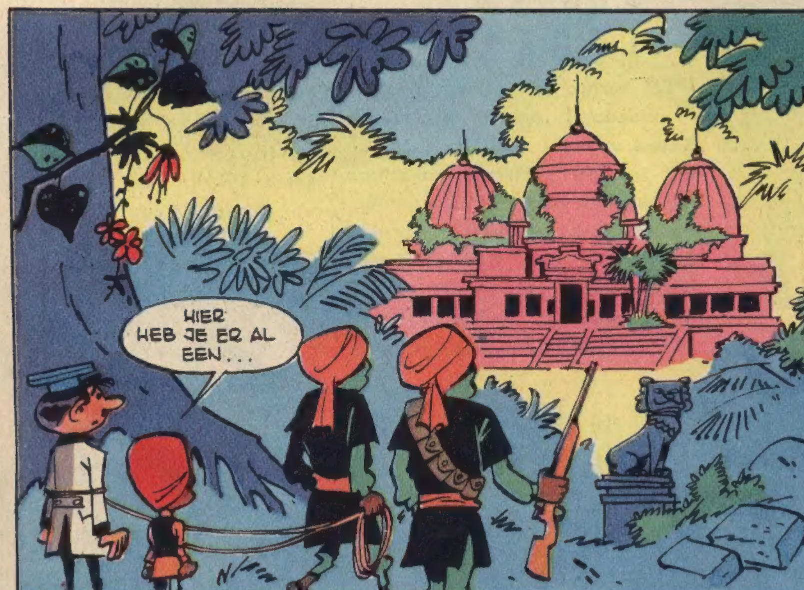
Pechvogel en Rami maken een tocht door de jungle in de hoop Miss Toppie terug te vinden, maar eensklaps...

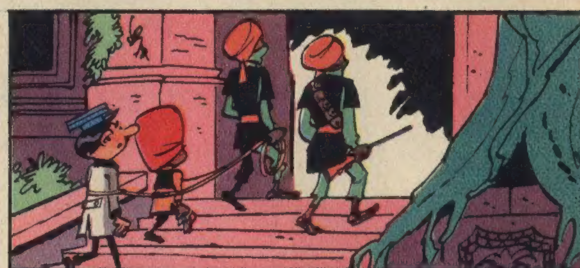

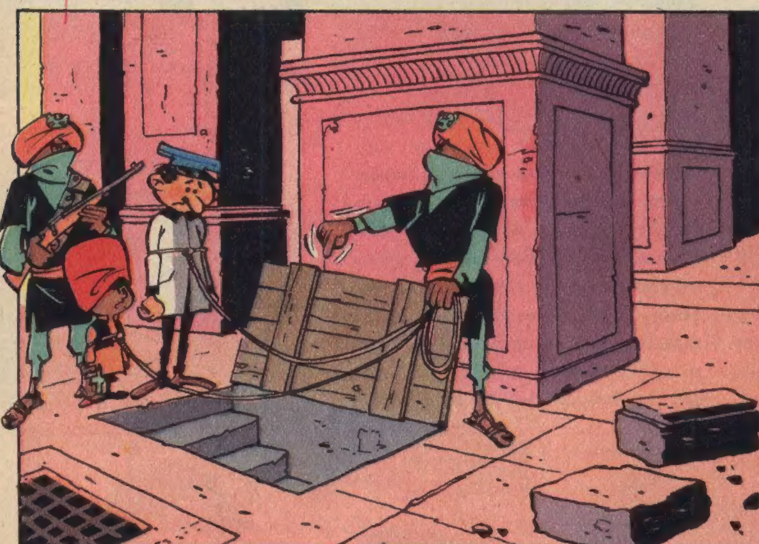

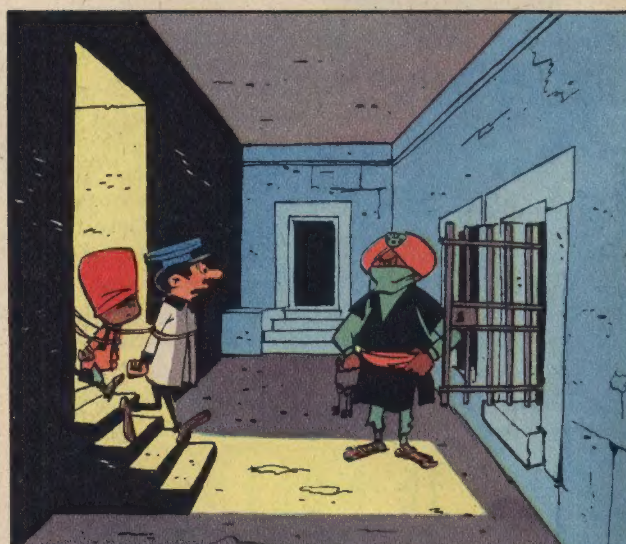

(Wordt voo

NIEUWS... NIEUWS... NIE

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 10 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 6 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

Kleuralbum 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Zeevaart :
Getoileerd : 60 F
Gecartoneerd : 50F
Vliegtuigen I en II - Automobiel - België I en II - Europa I, II en III
Per album 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld Deel I en II 29 F

Stuur je bons naar KUIFJE dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A. L'INNOVATION.

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN SKI — FRANCO-SUISSE — PANA CLE D'OR — PALMAFINA LOMBARD COLLECTIE PAPETERIE-ARTIKELEN VICTORIA — MATERNE VULPEN LE TIGRE HORTON PRODUKTEN JU'CY & WHIP — TOSELLI PALMOLIVE — COLGATE PROSMANS — ZWARTE KAT NOSTA

HERVORMINGEN

DE Egyptische regering heeft er toe besloten enkele hervormingen in te voeren inzake het verkeer. Alle trekdieren, paarden, kamelen, enz... krijgen voortaan geen toegang meer tot de grote steden. De touristen zullen wellicht zeggen dat hierdoor een stukje van het schilderachtige Egypte verloren gaat, maar de Egyptenaren zelf beweren : « Wij zullen minder vliegen hebben ! » Dit laatste is, geloof me vrij, een groot voordeel.

EEN KNAP LERAAR !

EEN leraar uit Glasgow was woedend omdat zijn leerlingen zo veel spel- en taalfouten in hun huiswerk maakten. Hij besloot kort en goed een avondcursus te geven voor de ouders. Na drie maanden was het aantal fouten in het huiswerk van zijn leerlingen met 65 % gedaald. Een knap leraar !

EEN SPOOK

SIR Oliver Hart Yke was van oordeel dat de tijden hard zijn voor een man met een groot kasteel... En daarom maakte hij van zijn kasteel Lullingstone een appartementsgebouw. Eén van de huurders — die een toren uit de XVe eeuw waarin koningen hadden geslapen — tot woning had gekozen, bekloeg er zich over dat hij nog nooit het nachtelijk bezoek van een spook had gekregen, alhoewel Sir Oliver een spook had beloofd ! Heb geduld, zei Sir Oliver, het komt wel ! En inderdaad, er kwam een spook en het gapte heel diskreet al de juwelen en ook het geld van de huurder !...

EEN STERKE MAAG

EEN Engelsman werd er van beschuldigd een verrekijker te hebben gestolen tijdens de paardenracen. Hij werd opgesloten en hij zal voor de rechtbank moeten verschijnen. De man schijnt een hekel te hebben aan rechters en rechtbanken, want hij doet al het mogelijke om het proces te verdagen. Regelmatig slikt hij nagelvijlen, veiligheidsspelden, vorken en dies meer in. Onnodig er aan toe te voegen dat hij dus even regelmatig op de operatietafel terecht komt... De rechter verliest zijn flegma niet en zegt : die man maakt z'n zaak alleen maar erger en krijgen doe ik hem toch !

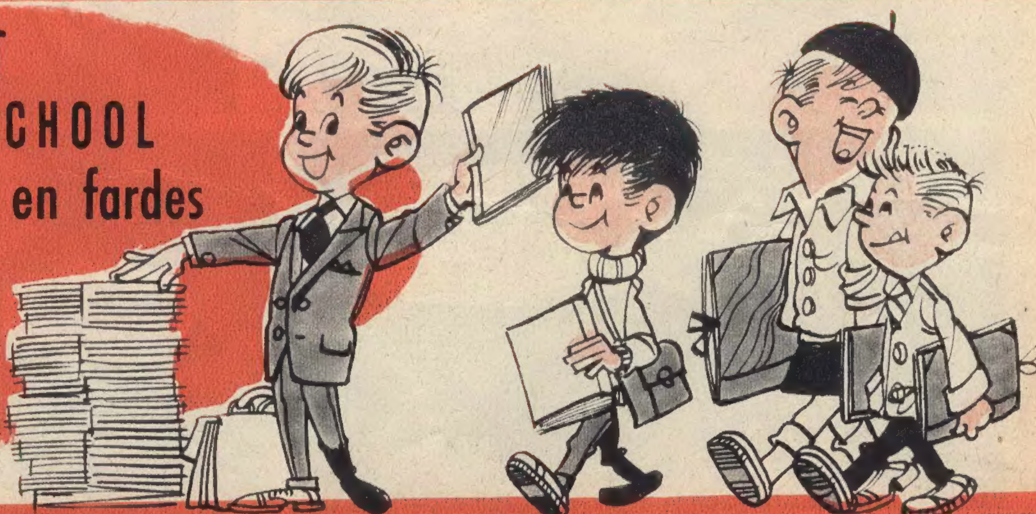
EEN MOOIE MATCH

TIJDENS een voetbalmatch in Engeland kregen twee toeschouwers het met elkaar aan de stok. Ze scholden elkaar de huid vol en begonnen elkaar met een paraplu te bewerken... Ze werden gescheiden en naar het politiecommissariaat gevoerd. Nauwelijks hadden ze hun naam, voornaam en adres opgegeven of ze vielen wenend in elkaars armen. Ze waren broeders die door de laatste wereldoorlog gescheiden waren en geen nieuws meer van elkaar gekregen. Arm in arm gingen ze opnieuw naar de voetbalmatch kijken. Dat was dus wel een mooie match.

HET VOORBEELD

DE gouverneur van de staat Kentucky in Amerika wil dat de straten van steden en dorpen schoon gehouden worden. Gedurende een maand heeft hij 's morgens eigenhandig de vuilnisbakken leeggemaakt... Om hem voor zijn ijver te belonen, hebben zijn landgenoten hem een reuzebanket aangeboden.

ALTIJD STIPT !

HERMAN SPOERING, handelsreiziger in tandenborstels, was gedurende vijf en dertig jaar zo stipt als een Zwitsers uurwerk. Nooit miste hij een trein, nooit was hij te laat op een rendez-vous. Hij had bovendien het talent om zijn waar aan de man te brengen. Om hem nu voor zijn bewezen diensten en zijn stiptheid te belonen, besloot de directie van de firma voor hem een feest te geven. Iedereen was daar op het bepaalde uur, behalve Herman Spoering. Voor de éérste keer in zijn leven had hij zijn trein gemist !

MISTLAMPEN

NAAR het schijnt hebben enkele Zwitserse veekwekers mistlampen op de horens van hun koeien gezet. Bovendien hebben die koeien ook nog de onmisbare bel om de hals. De Zwitserse weiden zijn reeds mooi overdag. Nu zullen ze ook 's nachts het bekijken waard zijn !

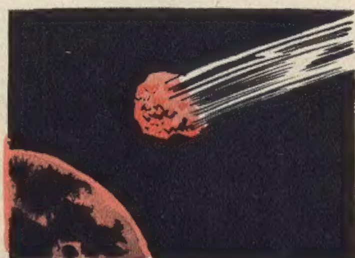

EEN GEHEIM WAPEN

WIE bang is voor muizen, kan zich thans een klein electronisch toestel aanschaffen dat het ultrageluid uitzendt dat het miauwen van een kat vergezelt. Het menselijk oor hoort deze ultrageluiden niet, maar zij zaaien paniek onder de muizen. Als dat maar waar is !

STEEDS ZWAARDER ?

DE directeur van een Amerikaans observatorium, die sedert jaren naar het juiste gewicht van de aarde zoekt, verklaart dat onze planeet iedere dag tien duizend ton zwaarder wordt door de meteorieten die er op terecht komen. Nou, hoofdzaak is dat ze blijft draaien !

TE ANTWERPEN HAD DE FINALE PLAATS VAN HET GROOT SCHOOLTORNOOI VAN DE «M» BRIGADE

Dat zijn de winnaars van de finale van het Groot Schooltornooi van de « M » Brigade, dat plaats had te Antwerpen. Ze zijn allemaal geweldig fier en terecht trouwens. Eerste werd Marc De Baets uit Gent en tweede Paul Dieudonné uit Mechelen.

Wij feliciteren al de knappe « M » brigadiers van harte !

RAADSEL Nr 38

OPLOSSING

JAAK NASSIET was niet in Oslo in de maand december. In december is het in Noorwegen gans de dag donker behalve tussen 11 u. in de voormiddag en 3 u. in de namiddag. Op de foto knipperde Nassiet met de ogen naar de zon. Het was vijf uur.

Besluit : de foto kan niet in december genomen zijn

LEES VOLGENDE WEEK IN KUIFJE : Schapen op de Gooise heide !

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

31-8-60

TON en TINNEKE

EEN VRIENDENDIENST

